

Commentariorum ac disputationum, in tertiam partem divi Thomae tomi quinque

Accvratam Qvæstionvm D. Thomæ, Ab LXXXIV. Vsqve ad finem: &
Disputationum de virtute Pœnitentiæ, De Clauibus, De Sacramentis
Pœnitentiæ, & Extremæ Vnctionis, De Purgatorio, Suffragiis & Indulgentiis,
expositionem complectens : Accesserunt Indices quinque: ... Postremus

Suárez, Francisco

[Köln], 1616

Index Rervm Qvæ In Hoc Volvmine Continentvr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93815](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93815)

I N D E X
R E R V M Q V A E I N H O C
V O L V M I N E C O N -
T I N E N T V R .

*Prior numerus paginam indicat, posterior columnam, litera vero sub
eis res indicatas continent.*

A B S O L V T I O .

Sacramen-
talis.

- S**ACERDOS non absoluit auctoritate Pontificis, sed Christi. 225. 2. D. E.
2 Plures absolutiones valide, licet non licite, possunt cadere supra eandem confessionem. 248. 2. A. eritque vnum tantum sacramentum. *ibid.*
3 Potest absolutio indirecte tollere peccatum. 400. 2. B. C. etiam in confessione explicatum. 417. 1. C.
4 Absolutio sacramentalis dari non potest absentii. 294. 2. B.
5 Sacerdos sacramentaliter absolvens, applicat merita, & satisfactiones Christi. 76. 2. E.
Vide verb. sacramentum penitentiae. S. Forma.

Absolutio a reſeruat.

- 1 Episcopus si occulte labatur in crimen Papae reſeruatam, potest absolui a confessore a se electo. 399. 2. C.
2 Superior audiens confessionem integram, in qua sunt reſeruatata, tenetur de omnibus absolvere, nec poterit absolutionem dimidiare. 412. 1. B.
3 Absque necessitate non potest superior solareſeruatata audire, & ab eis sacramentaliter absolvere. 413. 2. E. si autem faciat, sacramentum est validum. 414. 1. *ibid.* licetque illi ex gravi causa *ibidem*, & in illo casu etiam licet subdelegato.
4 Extra casum necessitatis non potest inferior sacerdos absolvere etiam cum onere comparandi. 415. 1. E. non solum directe, sed nec indirecte. 415. 2. B. si autem penitens bona fide procedat, sacramentum est validum. 416. 1. D.
5 In casu necessitatis extra articulum mortis, non potest inferior sacerdos absolvere directe a reſeruat. 416. 2. C. potest tamen indirecte, C. etiam si habeant annexam excommunicationem. 417. 2. C. 418. 1. A. obligatio tamen manet illa iterum confitendi.
Directa. 6 Semel a reſeruat. directe absolutus, potest postea a quolibet sacerdote ab illis absolui. 419. 1. C. qui autem superiori se presentavit, & ab illo extra sacramentum penitentiam accepit, potest solum a quolibet proprio absolui. 419. 2. D.
Facultas absoluendi a reſeruat. 7 Concessa facultate ad absoluendum a censura reſeruatata, intelligitur dari omnino ad absoluendum a culpa. 391. 1. D. Quibus autem verbis censetur illa dari. 396. 1. E.
Facultas obſtinendi abſolutionem. 8 Superior in multis casibus tenetur facultatem dare subdito petenti, ut absolvarur a reſeruat. 404. 1. D. non tamen semper. 404. 1. E. debetque poius facilem, quam difficilem se praebere in hac facultate concedenda. 405. 1. C. Quibus autem verbis censetur illam dare. 396. 1. E.
9 Nimia verecundia & difficultas penitentis est sufficiens causa, ut superior hanc facultatem. 405. 1. D. superior vero non tenetur dare facultatem generalem ad quemcunque confessorem, quem penitens vult. 554. 1. B.
Fr. Suarez toti, 4.

- 10 Quoties haec facultas cadit in peccata iam commissa, non habet locum onus comparandi coram superiori. 496. 2. F. pro peccatis committendis potest cum illo onere dari, licet illis peccatis non sit censura annexa.
11 Superior potest hanc facultatem dare sub onere acceptandi talem penitentiam. 496. A. B. non debet tamen imponi per modum praecipi. 406. A. B. multo minus, ut ab illa pendat valor sacramenti. *ibid.*
12 Facultas haec nunquam datur per consuetudinem. 397. 1. A.
13 Peregrini cui, & quomodo possint peccata reſeruatata confiteri, & ab eis absolui. 396. 2. C. & seq.

Absolutio a censura.

- 1 Non potest indirecte tolli censura, sed tantum directe. 402. 2. B.
2 Per generalem absolutionem non tollitur culpa cum censura Papae reſeruatata. 422. 1. C.

A C T V S .

- 1 Ad actus honestatem praeter bonum obiectum circumstantia honestas bona, & proportionate necessaria. 31. 1. E. & 2. A.
2 Idem actus bonus, & satisfactorius, & meritorius esse potest. 490. 1. C. D. imo haec semper aliquo modo sunt coniuncta. 490. 1. E.
3 Duplex proprietas operum iustorum. 656. 2. E.
4 Actus conditionatus duplex, scilicet ex parte subiecti, & ex parte obiecti. 27. 2. E. *natus.*
5 Posterior esse potest effcax quo ad aliqua, & respectu eorum habet vim absolui. 28. 2. C.
6 Nullus actus exterior ita est intrinsece honestus, ut non possit male fieri. 71. 2. E. potest tamen ex se habere, unde honeste fieri possit. *ibid.* & 72. 1. A.
7 Externus actus explicandus est in confessione. 297. 2. C.
ANIMAE Purgatorij. *Vide verb. Purgatorium.*

A P O S T O L I .

- 1 Receperunt immediate a Christo potestatem iurisdictionis iure quasi delegationis, 225. 1. E. Petrus autem ordinario iure. *ibid.* 2. A.

Appetitus sensitivus.

- 1 In appetitu sensitivo regulariter sequitur dolor ex penitentia actu. 27. 2. E. sepe tamen impeditur ob corporis inaffectionem. 28. 1. B.

A T T R I T I O .

- 1 Attritio non sit contritio, 68. 2. B. licet possit attritus fieri contritus, 69. 1. B. C. idque tribus modis. 70. 2. B.

Index Tomi IV.

- 2 *Attritio potest contritionis honestatem participare per relationem extrinsecam.* 70.1.D.
- 2 *Debet effectus supernaturalis.* 63.1.E. & 2. B. *includitque propositum non peccandi.* 63.2.D.
- 4 *Ex vi precepti annue confessionis non tenetur qui confiteri non potest, ad habendam attritionem.* 208.1. D. *licet timeat oblivionem peccatorum.* D.
- 5 *Dolor de peccato ex humano motivo, turpi, aut honesto non est attritio.* 98.1.D. 63.1.B.
- 6 *Attritio etiam ut pars sacramenti esse debet ex motivo supernaturali.* 270.2.C.
- 7 *Attritio subsequens confessionem non est pars sacramenti.* 279.2. D. *neque attritio de peccatis ex iusta causa in confessione omisis.* 280.1.B. *est tamen per se necessaria ad sacramenti valorem.* *ibid.* C.
- 8 *Si ex ignorantia culpabili desit attritio peccati etiam in confessione oblit, confessio est nulla.* 280.1. D. *si tamen ignorantia sit inculpabilis, confessio est valida, ibi, sed informis.* 280.2. D.
- 9 *Attritio ut est dispositio ad venialis remissionem, vide verb. Veniale peccatum, §. Remissio.* 63.1.B.
- 10 *Attritionis descriptio ex Tridentino.*
- 11 *Sufficiens dividitur in eam, qua est ex timore gehennae, & eam, que est ob seditatem peccati.* 67.2.B.
- 12 *Attritio ex timore gehennae à qua virtute procedat.* *ibidem.* C.
- 13 *Attritio ob seditatem peccati esse potest supernaturalis, & ex auxilio gratie.* *ibid.*
- 14 *Attritio differt essentialiter à contritione* 63. 2. B. *non in conditionibus, sed in motivo* *ibid.* 64.2.B.
- 15 *Attritio non includit dilectionem Dei super omnia, sicut contritio.* 64.1.C.
- 16 *Attritio non semper detestatur peccatum supra omne detestabile, sicut contritio.* *ibid.* 2.D.
- 17 *Attritio non semper ex motivo vniuersali sicut contritio.* *ibid.* E. *unde non semper est sufficiens dispositio absolute ad gratiam cum sacramento, sed respicitur.* 65.1.A.
- 18 *Attritio non semper procedit ex voluntate destruendi culpam, sicut contritio.* *ibid.* B.

Ut pars sacramenti penitentia

Desinitio. Diuisio.

Attritio cum contritione comparata.

Auxilium efficax, & sufficiens.

- 1 *Efficax multis negatur.* 87.2. A.B.
- 2 *Sufficiens omnibus paratum est.* 88.2. A. 89. 1. B. *nemini- que negatur in poenam peccatorum certa lege statutam.* 88.1.B.C.
- 3 *Aliquando Deus propter peccatum interficit, licet auxilio sufficiente non priuet.* 89.2.A.
- 4 *Cur in hac vita aliqui in gratia confirmantur, nemo autem deseratur.* *ibid.* B.

BAPTISMVS.

- 1 *Baptismus conuenienti tempore fuit institutus post Christi mortem.* 12.1.D. 2.C.D.
- 2 *Cur cum affectu peccati susceptus sit validus, non autem confessio.* 276.2.A.

Beata Virgo.

- 1 *Sacramentum Extreme vnctionis recipit.* 539.1.D.

Beatus.

- 1 *Beati orant pro animabus Purgatorij.* 624. 2. D. *non tamen impetrant illis gratuitam remissionem pœne.* 605.1. A. *quid vero illis impetrant.* 605.1.D.
- 2 *Vnus beatus potest ab alio impetrare, vt suas satisfactiones alicui anima applicet.* 605. 2. B. *idemque possunt à Christi*

impetrare ibidem 2.B. non tamen ipse facit nisi ex specialis dispensatione. 605.2.C.

Beneficium.

- 1 *Beneficium, ceteris paribus, quo indigniori datur, eo est maius & seq.* 165.1.A.
- 2 *Quid nomine parochialis beneficij intelligatur.* 373.2.E. *Parochia*
- 3 *Beneficij collatio facta indigno est valida* 706.1.E. *irritabilis tamen, excepta electione Summi Pontificis* 707.1.D.

Blasphœmia in Spiritum sanctum.

- 1 *Quid sit.* 36. 2. B. *cur remissibilis dicatur.* *ibidem* E.

CÆREMONIA.

- 1 *Nulla cæremonia est de substantia sacramenti penitentia.* 252.1.B. 256. 1. B. *nec de precepto Ecclesia quod sub mortali obliget.* 252.1.B.

Catechumenus.

- 1 *Non est capax fructus sacrificij missæ, aut suffragiorum communium Ecclesia.* 609.1.D.E.

Casuum referuatio.

- 1 *Casuum referuatio quid.* 387.2.A.
- 2 *Tripliciter possunt peccata Episcopis referuari.* 392.2.A.
- 3 *Est in Ecclesia potestas referuandi peccata superioribus* 387. *Referuatio* 2. C. *non solum quoad confusas, sed etiam quoad culpam, potestas.* 389.1.B. 390.2.B. & de facto ita sit. 390.2.E.
- 4 *Possunt referuari peccata, que nec habent censuram annexam* 389.1. B. *Pontifex tamen iure ordinario id non facit.* 389.1.E. *Aliquando vero id facit.* 390.1.A.E. *inferiores autem frequentius.* *Referuatio* *non materia*
- 5 *Peccatum veniale an, & quomodo possit referuari.* 391.1.E. *idem de mortalibus confessis.* 391.2.E.
- 6 *Mortalia more interna possunt referuari.* 391.1. E. *non tamen id facit ordinarie Ecclesia.* 332.1. A. *nec est consulendum.* 1.B.
- 7 *Nullum mortale externum est, quod referuari non possit.* 639.1.D.B. *non tamen omnia recte.* 1.F.
- 8 *Ablatio iurisdictionis circa omnia mortalia non est referuatio.* 392.1.D.
- 9 *Nullum peccatum iure communi est Episcopis referuatum.* 392.2. C. *ubi varij casus expenduntur.* 2. D.E. & sequentibus.
- 10 *Inter religiosos quanta, & à quo fieri possit referuatio.* 393.1.E.
- 11 *Superior non potest licite peccatum absque causa referuari.* 394.1. C. *factum tamen tenebit etiam respectu habitum ordinariam iurisdictionem.* 395.1.B.C.
- 12 *Respectu delegati potest valide peccatum absque causa referuari.* 395.1.E.
- 13 *Quibus potestas referuandi conueniat.* 388.1.C. *habens iurisdictionem ordinariam in foro penitentie potest referuare peccata respectu omnium inferiorum* 388.1. D. *non solum sibi, sed etiam aliis* 388.1.D. *Episcopi habent hanc potestatem à Summo Pontifice.* 388.2.E.
- 14 *Pro articulo mortis nullus prelati Papa inferior potest casus referuare.*
- 15 *Eriam si penitens referuatum superiori constituitur, si ipse nec absoluat, nec causam alteri committat, referuatio non auferatur.* *Referuatio*
- 16 *Quando superior audita confessione de referuato inualide absoluit, referuatio auferatur.* 470. 2. C. *si*

Index Tomi IV.

cus si defectus fuit circa confessionem de reservatione. 421. I. A

- 17 Qui superiori, vel eius delegato confitetur, ut a reservationis simpliciter absoluitur, idque obtinet, liber manet etiam quoad oblita. 421. 2. E. F. & 2. A. Idem in confessione, que fit virtute Iubilai. 423. I. B. dummodo confessio sit valida. 2. B. licet informis. 423. 2. A. & licet indulgentia effectum non obtineat. 424. I. A. & peccatum habeat excommunicationem annexam. 117. 2. D. E.
- 18 Per generalem absolutionem non tollitur culpa cum censura Papa reservata. 422. I. C
- 19 Semel bona fide absolutus a reservationis virtute iubilei, etiam si postea iubilium non lucretur, manet vere a reservationis absolutus. 419. 2. D. Peccat tamen si voluntarie opera ad iubilium necessaria omittat. 420. I. B. non est tamen reservatum. 420. I. A. & B

20 Si plures reservationes eiusdem peccati fiant ab eodem superiore sine censura, auferuntur per unam facultatem absolventis a tali peccato. 424. I. C. Si autem fiant a duobus praelatis subordinatis, facultas inferior non sufficit ad auferendam reservationem superioris. 424. 2. A. Superioris vero ad utramque. ibidem.

21 Si culpe sint annexae plures excommunicationes reservatae, ablata una excommunicatione non auferitur culpa reservationis. ibidem.

Obligatio comparandi ex reservationis oris.

- 22 Potest quis absolui sub hoc onere, debet tamen prius illi explicari. 409. I. D. usque ad 411. quod si penitens nolit acceptare, non est absolvens. 412. I. B.
- 23 Religiosus absolutus a reservatione sub onere comparandi ratione statuti, licet constitutio sub peccato non obliget, tenetur sub mortali comparere. 411. B
- 24 Qui sic absoluitur, non obligatur iterum ad confessionem sacramentalem coram superiore faciendam. 412. I. C. nec potest dari facultas sub ea conditione. 416. I. A.
- 25 Pro articulo mortis, seclusa censura, probabile est non posse peccatum reservari sub onere comparandi. 412. 2. C. de factoque male faceret Praelatus, qui id tentaret. 412. 2. D. E.
- 26 Qui in mortis articulo a reservationis absoluitur, non tenetur postea coram superiore comparere. 401. I. D. nisi habeat censuram annexam. I. D. E. & sequentibus.

Minister.

- 27 Minister de reservationis, vide verb. Confessor.

Charitas.

- Eius actus. 1 Charitatis actus intrinsece est formatus ex ultimo fine, non sic tamen ex parte suppositi. 36. I. C
- Eius obligatio. 2 Non obligat semper & pro semper ad non peccandum Mortaliter. 189. 2. B
- 3 Quod sit tempus pro quo preceptum charitatis obligat. 211. I. A
- 4 Quis articulus necessitatis. 210. 2. B

Christi anima.

- 1 Non habuit proprium actum penitentiae. 19. I. A

Circumstantia.

- Nomen. 1 Circumstantia moralis actus duplex. 297. 2. B.
- 2 Circumstantia peccatorum, vide verb. Peccatum, S. Circumstantia.

Clavis Regni Caelorum.

- 1 Potestas ad remittenda peccata recte per metaphoram clavis significatur. 216. I. B. C
- Fr. Suarez tom. 4.

2 Multiplex significatio clavis regni caelorum iuxta varias regni calorum significaciones. ibid. 2. A

3 Cur potestas haec clavis calorum, & non inferri dicatur. Diviso. ibid. B

4 Potestatis clavis definitio. ibid.

5 Clavis scientiae & potentiae. ibid. E

6 Ad potestatem a Christo datam ad gubernandam Ecclesiam accommodatur. 227. I. A. & ad potestatem remittendi peccata, ibid. B. tam potestati ordinis, quam iurisdictionis. ibid. C

7 Distinctio clavis scientiae, & potentiae, non est realis, sed rationis. ibid. D

8 Qui sint harum clavis actus, & in quibus existant. 227. 2. B

9 Claves prout nunc sunt in Ecclesia, sunt propriae legis gratiae. 228. I. A

Definitio.

ibid. 2. A

Diviso.

ibid. B

ibid. E

ibid. C

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

Clavis potestas in remittendis peccatis.

1 Christus reliquit Ecclesiae potestatem ad remittenda peccata post baptismum commissam. 208. 2. E. & sequentibus.

2 Data est Apostolis Ioan. 20. & Matth. 16. Petro promissa. ibid. & 187. 2. A. Quando alius sacerdotibus conferatur. ibid. B

3 Non est potestas predicandi Evangelium. 213. 2. B. sed iudicialia. 214. 2. A

4 Potestas haec est indelebilis, in solisque sacerdotibus invenitur. 212. B

5 Plura continentur sub potestate remittendi peccata, quam retinendi. 313. I. B. C

6 Potestas haec duplex, ordinis, & iurisdictionis. 218. 2. C. Diviso: 219. I. D. & 224. 2. C

7 Hae potestates re ipsa distinguuntur. 225. I. A. 219. 2. C

8 Potestas ordinis duplex, & quae ad peccata remittenda. 217. 2. E

9 Penitentiae sacramentum differt ab aliis in necessitate iurisdictionis. 219. 2. A

10 Potestas iurisdictionis non datur per ipsam ordinationem. 221. 2. D. nec a Deo media electione penitentis habentis ad hoc facultatem iure divino. 223. I. B. nec per voluntariam subiectorum penitentiam. 220. 2. A

11 Potestas quae in ordinatione sacerdotibus circa peccata conferitur, non recte dicitur iurisdictionis inchoata. 224. I. B

12 Datur ab homine. 225. I. A. excepto Summo Pontifice, cui immediate a Christo conferitur. ibid.

13 Actio huius potestatis, positiva, & negativa, quae circa culpam primario exercentur. 218. I. B. tamen circa poenam temporalem suo modo locum habent. ibidem. C. & sequentibus per ipsum absolventis actum sunt. ibid. & per satisfactionis impositionem diversaratione. ibid. 2. A

14 Effectus huius potestatis est remittere peccatum quoad culpam, & consequenter quoad poenam aeternam, nec non temporalem iuxta dispositionem penitentis. 216. I. A. ad 217. I. C.

Definitio.

ibid. 2. A

Diviso.

ibid. B

ibid. E

ibid. C

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

ibid. D

Clavis ad ligandum.

- 1 Dupliciter exercetur retinendo peccata, vel negative, vel positive. 233. 2. E.
- 2 Non solum mortalia, sed etiam venialia, licet a iure modo, retineri possunt. 234. I. D. & cur. ibid. 2. E. non solum peccata confessam, sed etiam oblita sine ordine ad voluntatem penitentis. 234. I. E
- 3 Actus huius potestatis per modum iudicij exercendus ex Christi institutione. 235. 2. E

Index Tomi IV.

Complex.

- Eius reuelatio.** 1 Reuelare in confessione graue peccatum proximi in particulari absque rationabili causa, est peccatum mortale. 449. 1. D. secus si fiat ex legitima causa. 449. 2. C.
- 2 Licet penitenti ob solam confessionis integritatem peccatum complicitis in confessione explicare. 451. 1. E. & tenetur. 453. 1. B. etiam in confessione voluntaria. 453. 1. E.
- 3 Non licet omittere confessionem necessariam ad celandum peccatum complicitis. 453. 2. B. imo neque oportet nimium differre non necessariam. ibidem. 1. F.
- 4 Non tenetur penitens occultum peccatum alterius manifestare, qui non fuit complex. 454. 1. A.
- Eius correctio.** 5 An liceat confessori de licentia penitentis vti notitia confessionis ad corrigendum complicem, vel impediendum eius delictum in bonum aliorum. 458. 1. A. 455. 2. E. 459. 2. C. 460. 2. A. vel aliam honestam causam. 462. 1. A. absque scandalo. 459. 2. C.
- 6 Quae requirantur, vt penitenti industria confessoris vti liceat ad complicem corrigendum. 460. 2. D. quae vt teneatur. ibid. 2. D.
- 7 Quando liceat, vel teneatur confessor complicem corrigere. 461. 1. C.
- 8 Potest hac via procedi ad denunciationem paternam. 461. 2. B. non tamen ad iudicalem. ibid. B.
- Sigillum eius complicitis.** 9 Eodem sigillo tenetur sacerdos ad secretum circa complicitatem, ac circa penitentem. 454. 2. B. etiam si per ignorantiam absque necessitate complex reueletur. 454. 1. D. dummodo dicatur vt pars confessionis penitentis. ibid. B.
- 10 Non licet confessori scientia complicitis vti ad aliquem vsu quo eius persona prodi possit absque licentia penitentis & causa iusta. 455. 1. C. etiam in loquendo cum ipso complice. 455. 2. B. licet tamen illa vti si nulla complicitis proditio timeatur, & vsus per se sit honestus. ibid. B. nisi specialiter prohibeatur. ibid. B. vnde non potest illa notitia vti ad exteriorem gubernationem. ibid.
- 11 Confessor potest vti scientia complicitis in bonum penitentis, de eius licentia. 455. 2. E. A. B. C. absque licentia complicitis. ibid. 1. F.

Confessio.

- Diuisio Confessionis peccatorum.** 1 Confessio duplex, laudis, & peccatorum. 477. 1. C.
- 2 Confessionis peccatorum descriptio. 477. 1. E.
- 3 Nectarius nihil absolute ad sacramentalis confessionis vsu vel illius obligationem pertinens, sed munus Presbyteri Penitentiary. 237. 2. D.
- 4 Confessionis condiciones numerantur, & explicantur. 287. 2. B.
- 5 Confessio est actus exterior virtutis penitentia. 288. 2. A.
- Auricularia.** 6 Modus secreta confessionis, sanctus, sufficiensque ad sacramentum. ibid. E. neque alius potest lege humana imponi. 289. 2. B. nec a confessore postulari. ibid. C. a penitente vero potest interdum publice fieri. 290. 1. A. 528. 1. D.
- 7 Debet fieri signo sensibili. 528. 1. C. Estque vox humana signum aptissimum. C. non vero de necessitate sacramenti. 528. 1. E. nec precepti, non licet tamen alio signo vti, nisi ex rationabili causa, ob Ecclesiae consuetudinem. 291. 2. B.
- 8 Potest aliquando nutibus, imo solo scripto fieri. 529. 1. C. & per interpretem. ibidem F. & quomodo. 2. C.

- 9 Potest fieri valide sacerdoti absenti in praesentia necessitate. 292. quid de absolutione, vide verbum, Absolutio.
- 10 In confessione resecanda sunt omnia, quae non sunt eius materia, nec ad eius finem conferunt. 319. 1. B.
- 11 Confessio sine vera attritione facta, licet existimata, non est valida. 278. 1. B. licet ignorantia sit inuincibilis, excusataque a nouo peccato, non tamen ab obligatione iterum confitendi. 279. 1. D.
- 12 Confessio per se, & immediate non efficit gratiam in sacramento penitentiae. 246. 1. C.
- 13 Confessio bona fide facta simplici sacerdoti de mortalibus, & venialibus est valida. 146. 2. B. manet tamen obligatio iterum confitendi mortalia. 416. 2. B.
- 14 Qui extra necessitatem de solis venialibus confitetur, debet aliquod in particulari dicere. 322. 1. C.
- 15 In confessione venialium necessaria est formalis attritio, licet ad eorum remissionem extra hoc sacramentum non esset necessaria. 285. 2. F.
- 16 Non est de substantia confessionis de venialibus, attritio de omnibus confessis. 286. 2. B. nec de precepto sub mortali. ibid. D.
- 17 Confessio nulla est quoties ex culpa mortali omittitur aliquid per se necessarium ad valorem sacramenti. 341. 1. C.
- 18 Quinque capita nullitatis confessionis attinguntur. 221. 2. D.
- 19 Ignorantia confessoris, an & quomodo reddat confessionem nullam. 307. 2. B.
- 20 Quot modis dicatur. 281. 2. C.
- 21 Potest aliquando dari confessio valida, & informis, Confessio formis eius accipit. 283. 2. D. & sequenti. etiam de solis venialibus. 286. 1. E.
- 22 Varia patrum loca, quibus necessitas confessionis impugnari videtur, exponuntur a. 238. 2. C. ad. 239. 1. E.

Confessionis integritas.

- 1 Est de necessitate sacramenti ex vi institutionis. 294. 1. E. Confessio in confessione omnium peccatorum mortalium, quae sunt in conscientia penitentis post baptismum, vel precedentem validam confessionem commissa, & in ordine ad eandem absolutionem, ibid. m. Quod si esse in conscientia penitentis. ibid.
- 2 Confessionis integritas potest suppleri per ignorantiam inuincibilem, non tamen dolor. 278. 2. C.
- 3 Duplex est integritas, formalis, & materialis: prior sola est diuisio simpliciter necessaria, posterior quando moraliter viget potest. 294. 1. D. & sequenti. 325. 2. C. 326. 1. E. 321. 1. E.
- 4 Confessio est integra formaliter quoties nihil omittitur cum integrali mortali culpa. 417. 1. E. & 2. C. 368. 1. F. Formalis.
- 5 Quoties omisio est mortale peccatum etiam ex ignorantia culpabili nulla est integritas. 326. 2. D.
- 6 Ex defectu integritatis non datur confessio valida & informis. ibid.
- 7 Publica peccata etiam sunt in confessione dicenda. 295. 2. D.
- 8 Non est contra confessionis integritatem, aut per se peccatum mortale, vni ordinarie confiteri, cum autem aliquid graue occurrit alium confessorem adire. 296. 1. B.
- 9 Est necessarium ad integritatem species peccatorum districte aperire. 296. 1. D. etiam si parum inter se differant. ibid.
- 10 Circumstantia mutantes speciem, sunt de necessitate confessionis. ibid.

Index Tomi IV.

- tate confessionis. 299. 2. B. C. etiamsi minuant. 297.
 1. A. B. & transientes actum à veniali in mortale.
 ibidem. 1. D. non tamen impertinentes. 297. 2. C.
- 11 Quoties aliquid necessarium ex legitima causa omittitur, in alia confessione est aperendum. 297. 1. E.
- 12 Quando necesse sit modum ignorantia, vel malitia in confessione aperire.
- 13 Consuetudo peccandi quando possit esse de necessitate confessionis. 394. 2. C. D.
- 14 In duobus casibus necesse est declarare in confessione instrumentum, quo ad peccandum vinnur. 395. 1. E.
- 15 Qui cum alio peccavit, si illum induxit, tenetur id confiteri, secus si non inducat. 303. 2. D.
- 16 Nimia duratio actus peccaminosi est constituenda. 305. 1. A.
- 17 Circumstantia diei festi non est constituenda. 305. 1. B.
- 18 Si eodem tempore dua obligationes diversarum rationum omittantur, est constituenda illa circumstantia, secus si sint eiusdem rationis. 305. 1. E.
- 19 Circumstantia loci sacri non est de necessitate confessionis, nisi peccatum cadat in gravem loci irreverentiam. 304. 2. A.
- 20 Quid sit hoc peccatum. 304. 2. C. D.
- 21 Numerus peccatorum est de integritate confessionis. 305. 2. A. quando de illo penitenti constat. 312. 1. C. si autem facta moralis diligentia non occurrit numerus certus aliquis, qui certo parum distare creditur dicendus est. 312. 2. E. vel si nullus probabilis occurrit, sufficit consuetudinem peccandi declarare. 312. 1. A.
- 22 Qui dicit se velle confessionem generalem facere, etiamsi aliquid grave iam confessum omittat non peccat mortaliter. 315. 2. C.
- 23 Ecclesia non potest precipere confessiones venialium ad integritatem sacramenti. 316. 2. D. non solum omnium, sed nec aeligtorum. 317. 1. A.
- 24 Potest quis, & interdum debet confiteri tacendo aliquod peccatum ex iusta causa, qualis est periculum grauis nocimenti. 324. 2. B. Articulus mortis, ibidem. 2. B. preceptum annue confessionis, ibidem. 2. C. necessitas recipiendi Eucharistiam, aut faciendi sacram. ibidem. D. infamia propria, aut scandalum vitandum. 324. 2. E.
- 25 Non est necesse peccatum omissum confiteri cum primum causa cessat. 325. 1. C. D. sed tempore quo alias obligat preceptum confessionis. ibid.
- 26 Quid si in confessione quis cognoscat suam culpabilem negligentiam in examinanda conscientia. 327. 2. B.
- 27 Mutatio confessionis inculpabilis, nec valorem, nec effectum sacramenti impedit. 284. 2. D.
- 28 Circumstantie notabiliter aggravantes, necessario sunt confiteri. 298. 1. E. & seq. 299. 1. A. B. non tamen minuentes intra eandem speciem peccati, si ante mortali gravamine. 301. 1. B.
- 29 Venialia non sunt de necessitate confessionis. 316. 1. A.
- 30 In tribus casibus potest in articulo mortis integritas materialis confessionis omitti. 321. 2. C. Qui sic confitetur, debet, quoad fieri possit, materiam certam, & necessariam dare. 321. 1. E. 322. 1. A.

Integritas materialis.

- 31 Sufficiunt signa contritionis in ordine ad confessionem, quando certior materia dari non potest. 322. 2. A. & sequenti. 323. 2. A.
- 32 Vehementia effectus ad finem prauum mortaliter quando declaranda in confessione. 303. 1. A.
- 33 Intensio actus an, & quomodo declaranda. 303. 1. D.
- 34 Potest quis sequi iudicium probabile ad omittendum peccatum aliquod in confessione: non tamen sine illo omittere. 318. 1. E.
- 35 Peccatum de quo dubium negatiuum est, eodem modo est confitendum. 317. 2. E. 318. 2. D.

Confessionis iteratio.

- 1 Potest iterari confessio. 248. 2. D. non tantum semel, sed sepius, & in omni tempore. 248. 2. E. tam de peccatis in confessione omissis, quam rite confessis. 249. 2. B.
- 2 Quoties confessio inualida fuit, necesse est ad integritatem sequentis confessionis illa peccata iterum confiteri. 312. 2. C. D. 314. 2. E. 315. 1. C. secus si fuit valida, licet informis. 312. 2. E. 314. 2. B.
- 3 Confessio potest iterari vno verbo, quando idem est confessor, qui sufficienter recordatur. 313. 2. D.
- 4 Quando confessio fuit sufficiens, & solum deficit forma rite prolata, sufficit petere in illo foro absolutionem ad eodem. 314. 1. C. quid autem sacerdos tunc facere debeat, ut recte suo munere fungatur. ibid. D.
- 5 Excommunicatus, qui bona fide prius à peccatis, quam à censure absoluitur, non tenetur iterum illa peccata confiteri. ibid. 1. E. secus si mala fide. 314. 2. B.
- 6 Qui peccatum ex iusta causa in confessione omittit per se loquendo, debet illud solum in alia confessione subicere. 315. 1. A. idem est si bona fide confessus est peccatum, & confessor non auditur. 315. 1. C. si autem eius gravitatem non percepit, debet illam declarare expresse. 368. 2. D.
- 7 Qui oblitus est penitentia imposta, etiamsi in dilatione illius adimplenda mortaliter peccauerit, non tenetur iterum confiteri. 315. 1. D.
- 8 Non potest imponi ab Ecclesia preceptum per se de iteranda confessione. 315. 2. E. ex suppositione tamen includente voluntarium consensum penitentis, potest quis obligari ad illam iterandam. 316. 1. C.
- 9 Sape excusatur penitens ab iteratione confessionis inualida ob oblivionem inuincibilem prateriti defectus. 327. 1. A.
- 10 Qui in mortis articulo simplici confitetur sacerdoti non tenetur illa peccata iterum proprio confiteri. 347. 2. C.
- 11 Qui confitetur habenti dubium proprium circa iurisdictionem, tenetur illa peccata iterum confiteri. 350. 1. B. C.
- 12 Qui confitetur habenti iurisdictionem delegatam, non tenetur illa peccata iterum proprio sacerdoti confiteri. 343. 1. C.
- 13 Quando reneatur penitens confessionem iterare ob ignorantiam confessoris. 368. 1. B. C. & 368. 2. D.
- 14 Varia Patrum loca, quibus necessitas confessionis impleri non videtur, exponuntur à

Eius necessitas 238. 2. C. cas.

Confessionis preceptum diuinum.

- 1 Est de iure diuino in lege confessionis gratia preceptum latum a Christo. 462. 1. D. b. ibidem 2. B. & seq. quod non potest Ecclesia tollere. 465. 1. C
- 2 Non tenetur quis anticipare confessionem, etiamsi timeat periculum obliuionis peccatorum. 479. 1. B
- 3 Preceptum hoc, vt obliget, requiritur in subiecto peccatum. 41. 1. E. & ideo infantes, innocentes, & non baptizati sunt incapaces huius precepti. 466. 1. C
- 4 Obligat omnes, qui post baptismum mortaliter peccauerunt. 467. 1. E. & solos. A.
- 5 Qui habet dubiam conscientiam de mortali, quomodo obligetur hoc precepto. 467. 1. A
- 6 Non obligat per se statim, ac peccatum mortale committitur. 467. 1. C
- 7 Obligat in articulo mortis, si non sit impletum, 467. 2. B & iuxta Ecclesia determinationem. 468. 2. A. quid si Ecclesia nihil determinaret. 468. 2. C
- 8 Obligatur homo ad confessionem quando est medium necessarium ad superandam tentationem. 468. 2. D. & quando sumenda est Eucharistia. 469. 1. D. vtraque vero obligatio est per accidens ad proprium confessionis preceptum. 468. 2. D. Hac tamen non est ante receptionem aliorum sacramentorum. 469. 2. B
- 9 Hoc preceptum non impletur, per confessionem quolibet modo nullam. 496. 2. D. impletur vero per confessionem validam, & informem. 470. 2. B
- 10 Potest impleri etiam peccando venialiter in confessione. 470. 1. C

Quo tempore obliget per se.

Quo tempore obliget per accidens.

Precepti impletio.

Confessionis Ecclesiasticum preceptum.

- 1 Preceptum hoc per se non obligat pro determinata parte anni. 473. 2. E. nec Episcopus per synodalia precepta potest aliam determinationem adhibere. 474. 2. E
- 2 Potest Ecclesia per se statuere tempus confessionis. 471. 1. A. B. ibidem, etiamsi a Christo non fuisset precepta confessio. 465. 2. E. vnde ex Ecclesia precepto tenentur fideles confessionem semel in anno facere. 471. 2. C
- 3 Qui prauidet fore vt elapsa occasione non possit in toto illo anno confiteri, tenetur confessionem anticipare. 471. 1. C
- 4 Omnes baptizati, qui mortaliter peccauerunt, hoc precepto obligantur. 472. 1. E. & 2. A. etiamsi solum peccatum mere internum habeant. B
- 5 Papa obligatur hoc precepto. 473. 1. A. Non obligatur hoc precepto, qui sola venialia, aut mortalia confessa habet. 473. 1. D. debet tamen summi parachui de hoc certiotem acere. 473. 2. B
- 6 Preceptum hoc non impletur, nisi per veram susceptionem sacramenti penitentia. 481. 1. B. C. vnde qui de facto non absoluitur, non implet illud. 472. A. B
- 7 Impletur per sacramentum validum & informe. 481. 1. B. qui ante quadragesimam confessus est, non tenetur in illa iterum confiteri ex vi huius precepti. 481. 1. D.
- 8 Qui non iam habet conscientiam mortalis, debet iterum confiteri in quadragesima. 475. 1. E. 475. 2. B. C. non tamen si peccatum iuste fuit omissum in priori confessione. 477. 2. C. D
- 9 Qui vno anno non impleuit hoc preceptum, tenetur confiteri statim in sequenti. 476. 1. E. etiamsi sine culpa omisit, tenetur in illo anno iterum confiteri. 477. 1. C. D

Quando obliget.

Quis.

Precepti impletio.

- 10 Ad excusandum ab hoc precepto sufficit extraordinaria difficultas moralis iudicio prudentis. 476. 1. E. Precepto.
- 11 Non obligat hoc preceptum ad confitendum per interpretationem. 480. 1. C. An in mortis articulo. 480. 1. E. Non excusatur quis a precepto confessionis ex eo quod solum per scriptum in presentia sacerdotis confiteri possit. 480. 2. C. D
- 12 Potest Pontifex tollere & dispensare in hoc precepto legitima causa. 471. 2. C. D. moraliter tamen nunquam erit sufficiens causa abrogandi. 472. 1. D. licet possit esse ad coarctandum, vel extendendum tempus. D. si autem abrogatio absque causa fiat, valida erit. 2. E.
- 13 Quomodo computetur annus. 474. 1. C. de quadragesima ad quadragesimam. 475. 1. D
- 14 Huius precepti transgressio non habet penam ipso iure impositam. 481. 2. E. Habet tamen imponendam iuxta ca. 2. 2. 2. Omnis vtriusque sexus, ibi, quam incurrit omnis, qui vel integre non confitetur, vel non ita integre, vt absolui possit. F.
- 15 Qui non valide absoluitur ex defectu mere interno, censuram (si feratur) non excusat. 482. 2. A. B
- 16 Pueri, qui non habent tamen perfectum usum rationis, vt ad communionem obligentur, poenas non incurrun. ibid. C

Dispensatio.

Computatio.

Penae transgressio.

Excusatio.

Penae transgressio.

Confessor.

- 1 Solus Sacerdos est minister huius sacramenti. 328. 1. C. ita vt ob nullam necessitatem, vel dispensationem alius non sacerdos esse possit. 329. 2. C
- 2 Non vt auctor principalis, sed vt minister Christi absoluit. 254. 2. D. sententia tamen eius definitiva est. ibid. D. E.
- 3 Confessor duo recipere potest penitentem. 282. 1. E.
- 4 Non potest licite absolue penitentem, quem scit non habere vniuersalem attritionem de omnibus peccatis etiam obliuio. 254. 2. B
- 5 Praeter ordinem sacerdotij requirit iurisdictionem, 331. 1. C. que non est omnibus simplicibus sacerdotibus data circa mortalia, sed pendet ex confessione Ecclesia. 332. 1. B. est ordinaria, vel delegata. ibid.
- 6 In casu necessitatis extra articulum mortis, an possit simplex sacerdos absolue indirecte a mortalibus. 418. 2. C.
- 7 Non est in precepto in necessitate confiteri non sacerdoti. 60. 2. D.
- 8 Sacerdos decipiens penitentem dicendo se habere iurisdictionem, cum non habeat, an valide absoluat. 351. 1. D.
- 9 In ministro de venialibus etiam requiritur iurisdictione, que omnibus simplicibus sacerdotibus toleratis communicata est. 332. 1. B. 332. 1. D. E. 348. 1. B. C. que iurisdictione non est a penitente. E. nec iure diuino. 2. A. sed ab Ecclesia D. delegata. D. & idem est de mortalibus confessio. ibid.
- 10 Cum Episcopali munere intrinsece est conuincta ordinaria iurisdictione in foro sacramenti 333. 2. B. nihilominus diuina illam habet Episcopus per summum Pontificem & ab illo dependentem E. & consequenter absolute de iure humano. 334. 1. E. & seq.
- 11 Quicquid potest Pontifex in vniuersa Ecclesia, in foro penitentiae, potest Episcopus in sua diocesi, nisi prohibetur. 335. 1. B. Archiepiscopus autem in Episcopatibus suffraganeorum solum dum visitat iure tamen ordinario. ibidem.
- 12 Sacerdos proprius huius sacramenti, tribus modis dicitur test. 336. 1. C

13 Par.

Index Tomi IV.

13 Parochus est proprius sacerdos omnium qui intra terminos sua Parochie habent domicilium, seu quasi domicilium. 336. 2. C. & vagabundorum dum in sua parochia commorantur. 337. 1. C. & iter agentium, transeuntium per suas parochias. 337. 1. E. nisi ad hoc peregrinentur, ut illi confiteantur. 337. 2. C. D.

14 Plura habens domicilia in diuersis parochiis, potest cuiunque parochio illarum confiteri, ut proprio sacerdoti. 336. 2. D. E.

15 Proprius sacerdos parochorum est Episcopus. 337. 2. E. vel aliquis Episcopalem iurisdictionem participans. 337. 2. E. Episcoporum vero solus Papa, ibidem sicut & Cardinalium. 338. 1. A. B. ipsique sunt sacerdotes proprii sua familiae. 338. 1. C.

16 Papa vel summus Penitentiarius, est proprius familiae Papae. 338. C. D.

Confessorii bonitas.

17 Aliqui in dignitate constituti, solum Episcopum habent, ut proprium sacerdotem. 338. 1. B.

18 Religiosorum proprius sacerdos est immediatus eorum superior. 338. 2. A.

19 Ut sancte ministret, non solum dum absolvit, sed etiam dum confessionem audit debet non habere conscientiam peccati mortalis. 364. 1. C.

20 Quae bonitas requiratur in sacerdote, ut ad hoc ministerium licite eligi valeat. 365. 1. B. & sequent. ut tamen valeat electio, iurisdictione detur per se nulla est necessaria. 364. 2. B. necessarium vero est, ut per censuram, vel superiorem non sit suspensus. 365. C. D.

Confessorii scientia.

21 Quae scientia requiratur, ut quis sit idoneus minister penitentiae. 365. 2. D.

22 Peccat gratiter sacerdos, qui huic ministerio, absque scientia proportionata se ingerit. 368. 1. E. nisi in casu extreme necessitatis, ibidem, neque excusatur qui ex obedientia superioris id facit. 367. 1. A. B.

23 Ignorantia sacerdotis quando sit, vel non sit contra valorem sacramenti. 367. 1. E. & seq.

24 Quae prudentia confessori necessaria. 511. 1. F.

Prudentia Confessoria obligatio.

25 Tripliciter ex capite potest oriri obligatio ministrandi hoc sacramentum. 425. 1. B. ex charitate, obedientia, & officio, vide verb. Parochus omnino numero 2.

26 Confessor non potest absolvere, nisi dispositum. 426. 1. A. B. qui que debeat facere, ut eius dispositionem cognoscat, vel si ex confessione resiliat obligatio restituendi, vel auferendi occasionem peccandi. 426. 2. E.

27 An teneatur confessor docere penitentem, qui ex inimicibili ignorantia errat, vel quomodo se cum illo gerat. 428. 2. B. C. D. E. & seq.

28 Si confessor sciat penitentem esse rite dispositum, teneatur sub graui culpa illum absolvere. 651. 1. E. potest tamen iusta ex causa absolutionem differre. 430. 1. D.

29 Teneatur confessor absolvere penitentem iuxta eius probabilem opinionem, licet confessoris opinio alia sit. 430. 2. D. etiamsi ex illa detrimentum tertij sequatur. ibid.

30 Sacerdos, qui absolutionem inualidam dedit, teneatur, si commode potest, penitentem monere de defectu. 431. 2. C. 432. 1. A.

31 Quando absolutio fuit valida, licet iniuste data, confessor nihil teneatur. 432. 1. D. nisi perdat in damnum tertij. 432. 2. C.

Confessorii poena.

32 An confessor teneatur interrogare penitentem, vide verb. Interrogationes confessoris.

33 Nulla poena communi iure est imposta sacerdoti indebite ministranti sacramentum. 432. 2. C.

34 Laicus, aut clericus tenere hoc sacramentum, ministrare, fit irregularis. 433. 1. B.

Confessoris approbatio.

1 Approbatio Episcopi iure antiquo non erat necessaria ut sacerdos idoneus possit eligi, vel iurisdictionem delegatam a Parocho accipere. 366. 1. A. 369. 2. B. & sequent. secus post Concilium Trident. 370. 1. C. estque de necessitate sacramenti. 372. 1. E.

2 Nunc ut minister pro secularibus sit idoneus, debet esse, vel ab Episcopo approbatus, vel beneficium parochiale habere, & seq. 370. 1. E.

3 Sacerdos auditurus confessiones regularium, non indiget approbatione. 370. 2. D.

4 Regularis per facultatem eligendi confessorum potest eligere non approbatum ex vi Concilij. 370. 2. E. secus si in facultate aliud exprimitur, ut in Bulla Cruciat. 379. 2. C.

5 Omnes sacerdotes, etiam Episcopi debent eligere sacerdotem approbatum. 371. 1. E. & omnis facultas secularibus data a quocunque ita intelligenda. 371. 2. D. E.

6 Approbatio est distincta a delegatione iurisdictionis. 374. 1. B. unde possunt separari. ibid. C. D.

7 Iudicium ad approbationem requisitum quod sit. 375. 2. C.

8 Quid ante Tridentinum esset statutum de religiosorum approbatione per ius antiquum. 376. 1. D.

9 Religiosus eligendus per diploma Pontificium debet esse approbatus ab Episcopo loci, in quo habet domicilium. 383. 2. B. etiamsi extra diocesim peregrinetur. 383. 2. D. si vero per privilegia religionis, non potest extra diocesim eligi. 384. 1. C.

10 Papa delegans alicui iurisdictionem ad audiendas confessiones in suo Romano Episcopatu, censetur illum approbatione. cetera. re. 384. 1. E. Et idem est de Episcopis respectu suorum Episcopatus. E.

11 Parochi tantum possunt delegare suam iurisdictionem aliis Parochis, aut sacerdotibus ab Episcopo approbatis. 377. 2. E. etiam non suo. 385. 1. E.

12 Potest approbationem dare solus Episcopus saltem electus, & confirmatus, & eius vicarius. 373. 2. B. & Capitulum sede vacante. 344. 2. B. & C. Abbates exempti habentes Episcopalem iurisdictionem, ibid. D. non autem Prouinciales, aut Generales Religionum respectu secularium. 375. 1. B.

13 Dans hanc approbationem debet esse Episcopus confessoris. 379. 1. B. non autem loci materialis, in quo sit confessor. 377. 1. C. aut penitentis. 378. 2. C.

14 Quomodo Episcopus possit approbare sacerdotem extraneum pro suis subditis. 379. 2. C.

15 Religiosi exempti sunt subiecti Episcopis quoad approbationem ratione domicilij. 380. 1. C.

16 Episcopus potest subito licentiam dare, ut confiteatur sacerdoti approbato ab alio Episcopo. 384. 2. C. potest etiam illam limitare ad approbatos a se D. non tamen per illam approbat sacerdotem electum, ibidem potest tamen hoc subito committere, ibidem. Quid in hoc possit Parochus 385. 1. D.

17 Per facultatem concessam a Pontifice eligendi confessorum approbatum ab Episcopo, potest eligi sacerdos alterius diocesis, ibi approbatus. 382. 2. C.

18 Sacerdos domicilium mutans in aliam diocesim, debet ibi approbari, ut censetur idoneus qui per Bullam eligatur. 383. 1. D.

Index Tomi IV.

- Approbatio nis forma.** 19 Non est necessaria in scriptis. 376. 1. B. neque de eius substantia, ut gratia dicitur. ibidem. C.
- Approbatio nis materia.** 20 Habens parochiale beneficium censetur approbatus non solum pro suo Episcopatu. 372. 2. E. sed pro tota Ecclesia 373. 1. B. non sufficit tamen beneficium habuisse. 373. 2. D.
- Approbatio nis subiectum.** 21 Sacerdos ab Episcopo simpliciter approbatus est capax iurisdictionis in sacramentali foro in tota Ecclesia. 381. 1. E. nisi limitetur ex intentione concedentis iurisdictionem. 380. 2. B. aut approbationem. 381. 2. C.
- Approbatio nis petiti.** 22 Religiosi, etiam mendicantes hac indigent approbatione obtenta. 376. 2. B.
- Examen ad approbationem.** 23 Non expirat per mortem concedentis. 374. 1. D. sed durat quando non reuocatur. 386. 1. E. que potest ex iusta causa reuocari. 387. 1. D.
- 24 Non sufficit approbatio petita, & non obtenta, siue iuste, siue iniuste negetur. 373. 1. C. ibid. E.
- 25 Potest Episcopus mendicantes sine examine a se approbatos examinare. 386. 2. D.
- 26 Episcopus potest absque speciali causa iterum examinare a suo antecessore approbatos, & indignos reprobare. 386. 2. C. imo idem Episcopus potest a se approbatos examinare, non tamen absque causa reprobare. 386. 2. D. & seq. etiam valide.
- Confessio quoad referuata.** 27 Religiosi mendicantes non possunt absolueri a peccatis Episcopo referuatis. 400. 1. B. non possunt tamen Episcopi respectu horum referuare casus non referuatos respectu parochorum. ibid. D.
- 28 In nullo casu etiam articuli mortis potest inferior absolueri referuatis, si superior adiri potest sine graui periculo 400. 1. B. 401. 2. E. In casu necessitatis potest absolutio a referuatis Papa ab inferiori dari cum onere comparandi. 402. 1. C. que regula non habet locum in referuatis ab aliis inferioribus prelati. 400. 1. C.
- 29 In mortis articulo quilibet sacerdos habet directam iurisdictionem in referuata. 400. 2. B. ab ecclesia: unde nullus est necessarius ordo inter sacerdotes habentes iurisdictionem in mortalia peccata. 400. 2. E.
- Ordinarius delegatus.** 30 Qui casus referuati & eius superior in hoc foro est mimister ordinarius quoad referuata. ibid.
- 31 Delegatus qui ab habentibus facultatem. 396. 1. C.
- 32 Episcopi possunt per Trident. absolueri suos subditos a peccatis Papa referuatis, si sint occulta. 397. 2. B. & mililibus publica. B. ea facultate uti possunt in omnes, & solos subditos. 397. 2. C. quoniam Episcopi ibi intelligantur, 397. 2. E.
- 33 Prelati habentes iurisdictionem Episcopalem, non gaudent hac facultate. 398. 1. D. neque Prelati religionum 398. 2. B. comprehenditur Archiepiscopus respectu diocesis suffraganei dum actu visitat. 398. 2. F.
- 34 Episcopus non potest absolueri a peccatis in Bulla Cona referuatis etiam occultis per decretum Concilii Trident. 398. 1. D.
- 35 Delegatus non potest referuationem peccati tollere, nisi ab illo sacramentaliter absolueri. 419. 1. C.
- 5 Oidium peccati proprie non est contritio. 45. 1. B.
- 6 Dolor de peccato proprie sumptus non est contritio, licet illam comitetur. 46. 1. B.
- 7 Contritio debet esse ex amore Dei super omnia. 46. 1. E.
- 8 Detestatur peccatum supra omne detestabile. 46. 2. E.
- 9 In contritione saltem debet includi votum formalis amoris Dei super omnia. 49. 1. B. formalis autem amor non est de illius essentia. 50. 1. C.
- 10 Contritionis essentia in unico actu consistit. 51. 2. C.
- 11 Contritio, que sufficit ad implendum preceptum, sufficit ad iustificationem. 54. 1. E. A.
- 12 Que sufficit ad remissionem cuiusvis mortalis, sufficit ad remissionem omnium. 54. 2. C. licet appropriatiue sit maior de grauiori peccato. Qualibet est de omnibus. 57. 1. C. 279. 2. E.
- 13 Per se non potest esse nimia. 55. 1. A. potest tamen per accidens. C.
- 14 Ex vi precepti annua confessionis non tenetur qui confiteri non potest, ad habendam contritionem. 198. 2. D. licet timeat obliuionem peccatorum. 199. 1. B.
- 15 Non requiruntur singula contritiones de singulis peccatis ad iustificationem. 57. 1. D.
- 16 Ad veram contritionem non est necessaria distincta peccatorum recogitatio. 58. 1. E. neque votum eius ibidem licet in aliquibus casibus possit esse necessaria. 58. 2. D.
- 17 Per contritionem veram non potest quis detestari verum peccatum sine aliis, si de pluribus cogitat. 60. 1. A.
- 18 Contritio non solum debet esse de malitia actus, sed de ipso actu intrinseco malo. 60. 1. B.
- 19 Contritio semper est formata 60. 1. D. non per se & essentialiter, sed per gratiam habitualem. 60. 2. D. licet ab ea non procedat actiue. 61. 1. D. & sequens, sed propter infallibilem concomitantiam cum illa. 62. 1. E. & ideo prius natura informis, quam formata. 62. 2. C. in vtroque autem signo est vera contritio. ibid. E.
- 20 Contritio quomodo cum merito condigni premy valere possit ad condignam satisfactionem, 122. 2. B.
- 21 Contritio est valde proportionata ad satisfaciendum Deo, non tamen per se necessaria, absque ordinatione diuina. 191. 1. C.
- 22 Licet naturale sit preceptum satisfactionis, quod esse debeat per contritionem, pendet ex diuina ordinatione. 191. 2. B. C.
- 23 Quid significet contritio. 44. 2. C. D. unde sumatur metaphorice. ibidem E.
- 24 Ad contritionem nulla certa duratio necessaria. 55. 1. C. D.
- 25 Ad veram contritionem non est necessaria absolute summa intentio. 52. 1. E. nec comparatiue ad dolorem de quolibet alio malo, vel ad amorem de quolibet creatura bono. 52. 2. E. imo nec certa intentio necessaria est, sed sufficit substantia actus. 54. 1. C.
- 26 Homo in peccato existens, & a Deo excitatus potest directe nolle protunc conteri 201. 1. C. etiam sine veniali peccato. 201. 1. D.
- 27 Qui vult non conteri non vult virtute permanere in peccato, sed permittit. 201. 2. C.
- 28 Contritio secundum totam suam essentiam est pars sacramenti penitentia. 130. 1. C. D.

CONTRITIO.

- 1 Amor solus non est propria contritio. 45. 1. C.
- 2 Contritio formalis est actus penitentia. 45. 1. D.
- 3 Quis actus penitentia sit. ibid. 1. E.
- 4 Voluntas destruendi peccatum, aut refarciendi diuinam iniuriam non est contritio. 45. 2. C. neque de eius substantia. C. neque est necessaria ut extrinsece illam imperet. 45. 2. D.

Index Tomi IV.

29 Si cum absolutione sacramentali concurrat, habet efficaciam sacramentalem ex opere operato. 246.1.E.

Conscientia.

- Erronea.** 1 Ex conscientia erronea potest quis etiam inculpabiliter constitui in necessitate commitendi peccatum leuius, ad minus vitandum. 42.2.C.
- Conscientia examinatio.** 2 Qui conscientiam mortalis habet, debet moralem diligentiam facere, vt omnia confiteatur. 229.2.B.
- 3 Non tenetur quis extraordinariam diligentiam facere, aut peccata scribere, etiam si timeat quod memoria excident. ibidem 2.E.
- 4 Discussio conscientia potest compleri industria confessoris. 230.1.A.

CORRECTIO FRATERNA.

- Quando obliget.** 1 Non tenemur corripere proximum de peccato iam curato & emendato. 203.2.B. sed de peccato non emendato, etiam si non imminet periculum noti lapsus 203.2.C. non tamen statim, sed tempore necessitatis. C. & quod illud sit. 204.1.D.
- 2 Correctio, que ordinatur ad continuationem actualis peccati impediendam, obligat pro quolibet opportuno tempore. ibidem 2.D. nec non respectu sui, E. licet non ex eadem virtute. F.
- 3 Correctio propter solum remedium peccati commissi, obligat quando est necessitas vitandi peccatum impunitum, aut mortem eternam. 205.1.B.C.D.E.
- 4 Non tenemur proximum corripere, quando ipse non tenetur correptionem acceptare. ibidem 1.E.

DÆMON.

1 Demones quomodo possint esse ministri Dei ad torquendas animas. 579.1.E.

DEVS.

1 Quam voluntatem habeat Deus circa negationes, que in tempore sunt. 90.2.B.

Dignitas Ecclesiastica.

- 1 Per penitentiam sepe restituitur homo ad pristinam dignitatem Ecclesiasticam. 171.2.E. non autem semper. 172.1.E.
- 2 Dignitas Episcopalis, vide verbum Episcopus.

Dispensatio.

- 1 Dispensatio quoties ab inferiori datur in iure superioris, est de substantia eius, vt fiat ex iusta causa. 704.1.E.
- 2 Cur dispensatio in humano iure absque causa, sit valida, non in diuino. 705.2.C.
- 3 Dispensare in diuino iure, & agere contra illud, non sunt idem. 706.2.B.
- 4 Potest interdum Prelatus secum dispensare. 672.1.B.C.

Dolor.

- Vt pars sacramenti penitentia.** 1 Dolor, & satisfactio, vt sunt partes sacramenti penitentia, in quo differant. 280.2.D.E.
- 2 Dolor peccatorum ad confessionem necessarius debet esse vniversalis de omnibus peccatis confessis. 281.1.E. non tamen est necesse, sed potest subsequi 281.2.B. debet tamen formalis, vel in tuali intentione ad confessionem referri. 281.1.E.

4 Non requiritur minor dolor de peccatis ad valorem sacramenti penitentia, quam ad effectum. 284.1.E.

Dubium.

- 1 Dubium duplex, proprium, & improprium. 349.1.E. **Diuisio Proprium, improprium.**
- 2 Cum dubio proprio circa iurisdictionem quomodo aliquando liceat ministrare sacramentum penitentia. 349.2.A.
- 3 Cum dubio improprio circa iurisdictionem licet sacramentum penitentia ministrare. 350.2.C.

EPISCOPVS.

- 1 Episcopi non succedunt Apostolis, quatenus Apostoli, sed quatenus primi Episcopi fuerunt. 534.1.E.
- 2 Ad quid circa sacramentorum administrationem teneatur Episcopus tempore pestis. 551.1.B.
- 3 Episcopi dignitas est de iure diuino. 333.1.C. & à Christo instituta saltem in comunem quo ad iurisdictionem. 333.2.B.
- 4 Potest concedere facultatem confitendi alieno sine licentia proprii Parochi, mo ita est intelligenda, quando absolute datur. 340.1.C.
- 5 Episcopus quid possit circa indulgentias, vide verbo indulgentia, §. Potestas concedendi indulgentias, versic. Quis illam habeat iure ordinario.
- 6 Quis nomine Episcopi intelligatur in facultate concedendi indulgentias. 724.1.E. & seq.

Eucharistia.

1 Quoties forma Eucharistia supponitur materia falsæ etiam partialis, mortaliter peccatur. 320.1.B.

Excommunicatio.

- 1 Qui pluribus titulis est excommunicatus, si perat absolutionem vno solo titulo explicato, à sola excommunicatione illud titulo contracta absoluetur. 295.1.B.
- 2 Quoties excommunicatus ante absolutionem à censura potest licite recipere Eucharistiam, potest etiam sacramentum penitentia. 417.2.D.
- 3 Parochus excommunicatus, non potest alteri licentiam dare, vt Extremam vñctionem ministrer. 548.1.B.
- 4 Excommunicatus non potest ministrare sacramentum Extreme vñctionis etiam si ob necessitatem infirmi. 648.2.C. suspensus autem maxime. ibid.
- 5 Excommunicatus est incapax indulgentia.

Extrema vñctio.

- 1 Oleum benedictum non est sacramentum Extreme vñctionis 516.1.A. sed in ipsa vñctione consistit ib. 516.1.D. si verum sacramentum nouæ legis 509.2.C. 511.2.E. immoderate à Christo Domino institutum ibid 512.1.B. non ante noctem Coenæ, nec Marci 6. 512.2.B.
- 2 Quod sit sacramentum tantum res tantum, & vtrumque simul in extrema vñctione. 510.1.C.
- 3 Vñctio, qua vtebantur Apostoli ad infirmos sanandos, non erat sacramentum, licet fuerit eius adumbratio. 410.1.B.
- 4 Extreme vñctionis definitio physica traditur. 520.1.E. alia mixta ex vtraque. ibid.
- 5 Aliqua verborum forma est de essentia Extreme vñctionis 517.2.D. illa maxime qua vtitur Ecclesia Romana licet non omnes eius partes sint de essentia. 519.1.D.
- 6 Per formas, & vñctiones quinque sensuum sufficienter significatur curatio omnium peccatorum. 531.1.E.
- 7 Formam deprecariam esse sufficientem in sacramento Extreme vñctionis est dogma fidei. 518.1.D. 8 Est

- 8 Est etiam necessaria, unde solum verbum indicatum sine formali deprecatione non sufficit ibid. & cur. 518. 1.C.
- 9 Forma quomodo verificetur in eo, qui aliquo sensu perpetuo caruit. 531.1.E.
- 10 Forma haec, Vngo te oleo sancto, vt Deus tibi remittat, &c. est sufficiens. 536.2.E.
- 11 Non est de necessitate sacramenti, vel precepti, vt exprimitur materia remota. 519.1.B.
- 12 De necessitate precepti est, vt in forma exprimitur quinque sensus. 519.1.E.
- 13 Inuocatio Trinitatis non est de necessitate sacramenti aut precepti in Extrema vnctione. 520.1.C. illa, autem particula, & suam piissimam misericordiam de precepto reputatur. 519.1.E.
- 14 Materia proxima huius sacramenti est vnctio. 520.2.B.
- 15 Materia remota est oleum oliuarum 513. 1. C. ab Episcopo benedictum ex necessitate precepti. 513.2.B. & sacramenti 513.1.C. Quem ritum Christus instituit, nec Ecclesia immutare potuit. 514.2.B.
- 16 Non potest inferiori sacerdoti olei benedictio committi. 515.1.C.
- 17 Modus benedictionis olei non est a Christo prescriptus. 515.1.C.
- 18 Que olei mixtio, aut mutatio illicita sit, vel contra substantiam sacramenti. 515.2.C.
- 19 Sacramentum hoc est vnum specie 516.2.D.
- 20 Ex quinque vnctionibus & partialibus formis, sit vnum tantum numero sacramentum in vno subiecto, & seq. 520.2.D.
- 21 Extrema vnctionis Sacramento non imprimi characterem. 521.1.D.
- 22 Est iterabile 521.2.A. non tamen durante eiusdem morbi necessitate potest tamen si in eodem morbo necessitas, iteretur. 521.2.B. 520.2.E.
- 23 Sacramentum hoc delet venialia peccata. 522.1.D. non tamen primario ad illa delenda est institutum. 524.1.B. primarius eius effectus non est tollere reliquias peccatorum ibid. vel penas temporales. 523.1.E. vel prauo habitus ibidem 1.E. per se primo est institutum propter confortandum animum aegroti contra difficultates occurrentes in mortis articulo. 524.2.D.E.
- 25 Sacramentalis gratia Extrema vnctionis consistit precipue in collatione auxilij accommodati ad eius finem. 525. 1. B. quod late exponitur in sequentibus. Per se etiam est institutum ad proximam disponendam aegroti animam ad introitum gloriae. 225.1.E. consequenter ad peccata delenda, non solum venialia, sed etiam mortalia, non tantum quoad penam, sed precipue quoad culpam. 525.2.C. D. & seq.
- 26 Per hoc sacramentum remittitur reatus plena temporalis. 526.1.B.
- 27 Sacramentum hoc est institutum contra peccatorum reliquias, non illas auferendo, sed robur contra illas dando per gratia auxilia. 526.1.D.
- 28 Sacramentum hoc potest facere ex attritu contritum. 526.1.E. non tamen satis est attritio cognita absque confessione. ibidem.
- 29 Peccata venialia in hoc sacramento non remittuntur per excitationem deuotionis, sed per efficaciam ipsius sacramenti. 527.1.C.
- 30 Extrema vnctio infirmis habet effectum recedente fictione. 527.2.A. quoad gratiam habitualement quocumque tempore. 527.2.C. quoad sacramentalem autem solum intra eandem infirmitatem, quomodo tollenda fictio. 528.1.B.
- 31 Effectus datur in vltima vnctione earum, qua ad essentiam sacramenti pertinet ex Christi institutione, & non antea 528.1.D. vsque ad. 530.2.C.
- 32 Tunc vltima particula materia, vel forme agit virtute precedentium. 531. 1. C. Vnde si infirmus antea moriatur, nihil consequitur, quidquid minister intendat. 531.2.E.
- 33 Per hoc sacramentum quomodo conferatur corpori sanis. 533.1.E. vsque ad 535. ad effectum. Diffusio ad effectum.
- 34 Sacramentum hoc confert, vt labores morbi lenius ferantur. 533.2.C. quomodo autem hoc fiat, & an effectus hic impediri possit. 534.2.D. vt detur hoc sacramentum peccatori, sufficiunt signa contritionis. 547.1.D.
- 36 Nullus attritionis actus est necessarius ad essentiam huius sacramenti. 527.1.D. Diffusio ad effectum.
- 37 Status gratia per se loquendo est necessaria dispositio ad hoc sacramentum. 528.1.B.
- 38 Ad effectum huius sacramenti est necessaria, & sufficit attritio cum bona fide. ibidem.
- 40 Solus baptizatus est capax huius sacram. 535.1.D. Extrema vnctionis subiectum.
- 41 Infantes, aut perpetuo amentes non sunt eius capaces. 535.2.C. Vnde verbum B. Virgo.
- 43 Quis censetur dispositus, vt hoc sacram. petere aut eius obiectum consentire possit. 535.2.E.
- 44 Qui nunquam actualiter peccauit est capax huius sacramenti. 538.1.E.
- 45 Esi qui admittit vsu rationis cum sola attritione cognita, potest licite hoc sacram. dari. 536.1.B.
- 46 Solus viator in hac vita degens est vnctionis capax 535.1.D.
- 47 Solus infirmus est huius sacramenti capax. 537.1.B. & seq. nec debet dari, nisi in infirmitate graui, estque de necessitate sacramenti. 537.2.B.
- 48 Non est expectandum in administrando hoc sac. vt formus non possit naturaliter viuere. 537.2.E.
- 49 Non in omni occasione mortis, sed in illa sola, que ex corporis infirmitate prouenit, est hoc sacramentum applicandum. 538.1.B.C.
- 50 Qui non potest in mortis articulo aliud sacramentum recipere tenetur recipere extremam vnctionem: saltem ex charitate propria. 545.2.D.
- 51 Si sacramentum hoc sine indecentia ministrari non potest, omitti potius debet. 536.2.E.
- 52 Non est de necessitate vlla, vt fiat in modum Crucis. 516.1.E. sed illa vnctio sufficit, que veram rationem vnctionis attingat. 516.2.C.
- 53 Vnctiones singula quinque sensuum sunt de necess. & sufficit. 516.2.E. 517.1.C. 531.E. 1.539.2.B.
- 54 Ordo in vnctionibus non est de necessitate sacramenti, licet non sine peccato mutaretur. 517.1.E.
- 55 In casu necessitatis, valide, & licite, sacramentum hoc ministratur, probabile est sufficere super vnctiones quinque sensuum proferre vnam totalem formam. 533.1.A. & seq.
- 56 Debet dari omnibus, dum ratione vti possunt 536.2.A. peccat qui aegrotto confert existenti in malo statu. 537.1.A.
- 57 Potestas ministrandi hoc sacramentum data est. Ioan. 28. & non antea. 541.1.E.
- 58 Solum Sacerdos est minister huius sac. 540.2.E. sufficit diaconus. 541.1.E. etiam ex quacumque causa. 541.2.B.
- 59 Simplex sacerdos est sufficiens minister quoad substantiam sacramenti 541.1.E. & vnus 542.2.A. nec potest valide fieri a duobus, quorum vnus vnigat, alter formam proferat. 542.1.D.E.
- 60 Sac. hoc potest valide a pluribus ministris, vel simul, vel successiue conferri, quorum vnus vnum sensum cum prolatione forme vnigat, alius alium, &c. 544.1.A. in omni necessitate etiam licite. 61. Soli

Index Tomi IV.

GRATIA.

- 63 Religiosus iungens secularem inuitro parochia excommunicacionem incurrit. 547. 2. C. secus si ille ab sit, aut illud ministrare nolit. *ibid.* D.
- 64 Ministrans hoc sacramentum debet esse in statu gratia & non praesens. 55. 2. A.
- 65 Viaticum per se non est dispositio necessaria ad Extremam vñtionem. 546. 1. B. C. sed congrua. *ib.* unde non est graue peccatum, hunc ordinem inuerrere. *ibid.* D. E.
- 66 Qui habet conscientiam peccati mortalis, non tenetur per se remittere confessionem ante hoc sacramentum, sed sufficit conteri. 546. 2. E.
- 67 In omisione huius sacr. potest peccari mortal. ratione, scandali 545. 1. D. & contemptus. E.
- 68 Nullum est praed. de suscipiendo hoc sacr. 544. 1. E.

FACULTAS ELIGENDI CONFES.

- 69 Iure diuin. & humano dari potest. 351. 2. C. 352. 2. C. D.
- 70 Licet videatur haberi consuetudine, non tamen datur per illam, sed data cognoscitur. 357. 2. D.
- 71 An & quomodo sufficiat ad eligendum confessorem. 361. 2. E.
- 72 Parochus non presumitur dare hanc facultatem, etiamsi à parochia discedat. 362. 1. E. aut moriatur. *ibid.* 362. 1. E. aut nolit confessionem audire. *ibid.* aut penitens habeat iustam causam non confitendi illi. 362. 2. B. A. Peccat tamen parochus in illis casibus facultatem negans. 363. 1. D. & tunc debet penitens ad superiorem recurrere. 363. 1. D. aut confiteri peccata, quae potest sine periculo. 363. 1. E.
- 73 Non sufficit facultas petita, & non obtemperata, ut quis valide confessorem eligat. 362. 2. D.
- 74 Data à superiore, inferiore renouetur est valida, non è contraria. 352. 1. B. Ab excommunicato, aut suspensio data est nulla. *ibid.*
- 75 Concedens illam debet habere easdem condiciones quas delegans iurisdictionem sacerdoti. 351. 2. B.
- 76 Papa Episcopus & Parochus possunt illam dare. 351. 2. E.
- 77 Solum Papa illam habet iure diuino. 353. 1. E. & tunc confessor habet iurisdictionem ab ipso Papa. 352. 2. A.
- 78 Episcopus habet illam iure Ecclesiastico. 353. 1. D. Quid autem per Episcopum intelligatur. C. & quid de superioribus. 353. 1. D. 355. 2. C.
- 79 Inferiores Prelati exempti habent illam. 353. 1. D. etiamsi iurisdictionem in hoc foro non habeant. 354. 1. B. nisi à suo superiore, aut religionis statuti designatum habeant confessorem. 354. 1. E.
- 80 Parochi subiecti non gaudent hoc privilegio. 353. 2. D. 2. A. nec vllus alius. 355. 2. C.
- 81 Facultas hac non excedit potestatem concedentis. 358. 2. E. simpliciter concessa non se extendit ad peccata, reseruatà concedenti. 359. 1. B. imò data à Papa, non comprehendit peccata Episcopis reseruatà. *ibid.* C.
- 82 Non extenditur vltra absolutionem à peccatis & quae cum illa sunt connexa. 399. 359. 2. B.
- 83 Non finitur vno actu. 359. 2. D. tunc autem actus debet esse consummatus, *ibid.* simpliciter concessa, aut cum addito vsque ad beneplacitum sedis, non cessat per mortem concedentis, secus si cum addito vsque ad beneplacitum nostrum. 360. 1. D. à quo tunc detur iurisdictione. *ib.* 1. E.
- 84 Facultas eligendi confessorem quoad reseruatà vide verb. Absolutio à reseruatis. S. Facultas obrinendi absolutionem à reseruatis.

Fides.

- 1 Fides semel amissa non recuperatur, nisi per actum proprium. 166. 2. E. qui non elicitur tunc ab habitu Fidei. D. neque oportet, ut sit formatus per veram penitentiam, seu charitatem, ut infundatur fidei habitus. *ibid.* 167. 1. D. & idem omnino de spe *ibid.*

Fr. Suarez tom. 4.

- 1 Gratia excitans & adiuuans sunt necessaria ad agendam penitentiam. 89. 2. F.
- 2 Non est idem Deum denegare alicui gratiam, & actu non dare. 90. 1. B.
- 3 Non repugnat iustum aliquo tempore vita esse sine reatu pena. 658. 1. B.
- 4 Deus potest conseruare gratiam in homine peccante mortaliter. 102. 1. E.
- 5 Gratia est connaturalis, ut excludat ordinationem ad quantumcunque penam aeternam, non repugnat tamen de potentia absoluta aliter fieri. 158. 2. D.
- 6 Non potest quis diu permanere in peccato sine nouo peccato. 202. 1. D.
- 7 Gratia operans, & cooperans quid. 112. 1. E. *Disiunctio.*
- 8 Non est impossibile Deum aliquibus non dare excitantem gratiam propter eorum peccata. 91. 1. B. 2. verisimilius tamen est oppositum.
- 9 Remissio culpa, & pena aeterna est effectus gratia operantis. 113. 1. B. & quomodo & an sit etiam cooperantis. 112. 2. D.
- 10 Excitatio Dei ad penitentiam non inducit illius obligationem. 200. 1. E. *Cooperans Gratia aut gmentum.*
- 11 Deus non denegat adiuuantem gratiam homini supernaturaliter excitato. 90. 1. B.
- 12 Non quoties gratia augetur remittitur veniale peccatum. 173. 1. E. seniel tamen cum veniale per se remittitur, augetur gratia. 131. 1. D.
- 13 Non est inconueniens quod aliquis sit tam certus de sua iustificatione, quam est certus de sua attritu. 270. 2. C. *Gratia certitudo.*
- 14 Detestatio peccati ex motu charitatis est sufficiens dispositio ad grat. 482. & includit virtute amorem super omnia 48. 2. E. non vero ex quocunque alio motu. 48. 1. E. & seq.

HABITVS.

- 1 Habitus infusi virtutum, non repugnant cum acquisitis virtutum. 113. 2. D. *Infusus.*

Habitus vitij.

- 1 Habitus vitiosi non semper tolluntur remisso peccato. 113. 2. C. quomodo debiliores manent, 113. 2. D.

IGNORANTIA.

- 1 Ignorantia excusans à culpa ob confessionem indebite factam, excusat ab iteranda confess. 279. 2. C.

Impetratio.

- 1 Dupliciter potest quis impetrare alteri à Deo remissionem debiti. 594. 1. B.
- 2 Potest vnus fidelis alteri impetrare bonum motum, non solum ad satisfaciendum pro pena, sed pro culpa etiam mortali. 594. 1. B.
- 3 Non potest quis alteri impetrare à Deo gratiam remissionem pena temporalis absque satisfactione. 594. 2. A. etiam applicado quoad hunc effectum satisfactionem Christi per priuatam orationem. 594. 2. C.
- 4 Quid impetrent Ecclesia orationes animabus Purgatorij. 707. 2. C.
- 5 Impetratio cum solutione pro alio comparatur. 616. 1. E.
- 6 Priuat a persona an possit sibi, vel alteri impetrare satisfactionem. alicuius sancti in thesauro repositas. 666. 1. E.

Impenitentia.

- 1 Est speciale peccatum. 166. siue sit propositum, non penitendi tempore debito. 186. 2. B. siue voluntaria ommissio eodem tempore. 186. 2. D.
- 2 Impenitentia materialis, & omnino inuoluntaria quomodo appellatur ab Augustino peccatum contra Spiritum sanctum. 187. 2. E.
- 3 Impenitentia per voluntarium indirectum non est specie diuersa à proposito non penitendi. 188. 1. B.
- 4 Saepè esse potest circumstantia alterius peccati. 188. 1. E.

Index Tomi IV.

- Et ut durat, tempore quo preceptum penitentia obligat non est generalis sed specialis. 188.2.B.
- 5 Impenitentia plurimum peccatorum, non est multiplex peccatum. 188.2.C.
- 6 Potest homo mori in peccato sine speciali culpa impenitentia. 188.2.D.
- 7 Aliquando includit triplicem malitiam, non semper, 188.2.E.
- Incestus.**
- 1 Gradus consanguinitatis, vel affinitatis an confitendus in peccato incestus. 302.1.E.
- Indulgentia,**
- 1 Indulgentia definitio traditur & expenditur. 628.1.B. ibi. 646.1.C.
- Definitio.** 2 Propria differentia indulgentia qua. 630.2.D.
- 3 Nominis indulgentia significatio. 917.2.A. & descriptio.
- 4 Est in Ecclesia potestas remittendi penas temporales per indulgentias, quam a Christo accepit. 620.1.C. & quomodo ex Evangelio colligatur D. & seq.
- Nomen potestas illas concedendi.** 5 Ex potestate ligandi per censuras non colligitur potestas solvendi per indulgentias. 620.1.A.
- 6 Potestas hac Petro, & successoribus eius promissa. Matthaei 16.621.1.E. & seq. 684.2.C. data autem Ioanni. 21.621.2.E. non autem Ioanni. 621.1.E.
- 7 Potestas hac non est ordinis. 626.2.E. nec necessario illum requirit. 626.2.C. Vnde sola potestas ordinis non sufficit ad hunc actum. ibid.
- 8 Discrimen inter remissionem factam per sacramentum penitentiae, & per indulgentiam. 626.2.C.
- 9 Potestas hac est iurisdictionis spiritualis. 627.1.C. voluntariae. 627.1.C. ideoque non cogentis, sed miserentis ibid. 627.1.C. quae in invito locum non habet, ideoque ab eodem circa seipsum exerceri potest.
- 10 Potestas hac stricto iure est interpretanda, vnde qui illam habet, debet eam moderare vti. 737.2.C. & 738.1.B.
- 11 Potestas hac est delegabilis. 730.2.B.
- 12 Quis possit alicui dare licentiam ad lucrandas indulgentias Episcopi alieni. 731.1.B.
- Quis habeat illam iure ordinario.** 13 Solus Summus pontifex habet hanc potestatem à iure divino 620.2.D. immediate. 718.2.A.
- 14 Pontifex habet potestatem concedendi indulgentiam, in tota Ecclesia. 716.1.B.
- 15 Concilium generale non potest iure divino concedere indulgentias. 716.1.C. nisi illi praesit Papa. 716.2.B.
- 16 Concilium generale iure humano non potest indulgentias concedere. 755.2.C.
- 17 Potestas concedendi indulgentias non convenit Episcopis iure divino. 718.2.E. nec propterea in eopotesas hac est delegata. 620.2.E.
- 18 Episcopus potest iure ordinario indulgentias concedere cum limitatione iuris. 657.1.E. circa quantitatem indulgentiae, & personas. 730.2.B. 659.1.B. quae limitatio est irritans. 722.2.C. solum quoad excessum. 722.2.E. etiam in foro sacramentali. 723.2.A.
- 19 Episcopus non potest indulgentias extra territorium concedere. 723.2.E.
- 20 Nullus Prelatus inferior Episcopo habet potestatem concedendi indulgentias iure ordinario 725.2.C. etiamsi sit exemptus, & habens iurisdictionem Episcopalem. 726.1.D.
- 21 Nec Vicarius Episcopi, nec Capitulum Sede vacante, nec Parochi hanc habent potestatem, nec Prelati religionum. 727.1.D.
- 22 Consuetudo etiam praescripta non dat iurisdictionem ad concedendas indulgentias. 725.2.E. Aliquando vero indicat fuisse concessam. 726.1.C.
- Qui in de heretionu.** 23 Potestas hac à quo possit delegari. 730.2.D.
- 24 Quis hanc potestatem delegatam de facto habeat. 731.1.E.
- Indulgentia effectus.**
- 1 A qua pena liberet indulgentia. 630.2.D.
- 2 Sola pena ordinaria remittitur per indulgentias. 631.1.E.
- 3 Non est in Ecclesia potestas ad remissionem culpa mortalis per indulgentias. 634.1.
- 4 Aliquid interdum committitur cum indulgentia conceditur, quod ad illam consequendam proficit. ibi.1.C.
- 5 Potest Ecclesia concedere indulgentiam, qua remittat extra sacramentum reatum pena temporalis apud Deum. 637.1.E. non solum post penitentiam in sacramento iunctam, sed etiam antea. 637.2.C.
- 6 Per effectum indulgentiae potest relaxari penitentia sacramentalis iuxta indulgentiam quantitatem. 638.1.C. etiam si penitens directa voluntate penitentiam implere omiserit. 640.2.B.C. non quia Pontifex tollit vinculum à confessore impositum. 638.1.E. sed quia tollitur necessitas satisfactionis, ut talis. 638.2.E. licet non esset, ut medicina praeseruat. 639.1.A.
- 7 Per indulgentias non relaxatur pena imposita in foro exteriori. 639.2.E.
- 8 Qui alicui indulgentiam concessit non est necesse, ut pro illo satisfaciatur. 640.2.B.
- 9 Per indulgentias remittitur pena peccatis debita etiam in foro Dei. 641.1.D.
- 10 Cur expedit, ut relaxetur pena in foro Dei, non autem in foro exteriori imposita. 641.1.A.B.
- 11 Indulgentia non habet effectum positivum, sed privativum. 632.2.D.
- 12 Ex vi indulgentiae non remittitur pena aeterna. 642. neque committitur in temporalia. 636.A. & seq.
- 13 Indulgentia per se & immediate non valet ad remissionem peccati venialis. 636.1.C.
- 14 Indulgentia simpliciter concessa, valet ad remissionem cuiuscunque peccati pro quantitate concessionis. 642.1.A. B. non solum in totalibus, ibi sed etiam in partialibus. ibid.
- 15 Indulgentia de iniunctis penitentis extenditur ad penas peccatorum, pro quibus penitentia nondum est iniuncta, 643.2.A. & seq.
- 16 Indulgentia plenaria de iniunctis penitentis, quid comprehendat. 645.1.B.
- 17 Indulgentia effectus vnicus secundum speciem. 645.2.D. E. est tamen secundum quantitatem multiplex. 646.1.B.
- 18 Indulgentia effectus in eo instanti conceditur, in quo opus requisitum consummatur. 674.2.D. 675.1.B. quod autem illud sit, ibidem. 1.C.
- 19 Indulgentia concessa morientibus in aliqua religione, in quo instanti habet effectum. 675.1.E. 675.1.E. 1.A.
- 20 Indulgentia non habet effectum recedente fictione, nec est in Ecclesia potestas ad hoc concedendum. 675. C. D. E. & seq.
- Indulgentia, totalis, & partialis.**
- 1 Indulgentia dividitur in totalem & partialem. 646.1.C.D.
- 2 Indulgentia plenaria, & totalis eadem. 646.1.A.B. Distincta
- 3 Indulgentia totalis effectus quibus. 646.1.C. Eius effectus
- 4 Indulgentia plena, plenior, & plenissima, eundem per se effectum habent. 646.2.C. Eius effectus
- 5 Cur vltra indulgentiam plenariam aliqui dies, quae drastra genera indulgentiae concedantur. 647.1.D.
- 6 Quibus verbis plenaria indulgentia intelligatur. 647.2.E.
- 7 Indulgentia partialis qua. 648.2.A. Indulgentia
- 8 Particula de iniunctis penitentis, magis est ampliativa, quam restrictiva. 643.2.B. 748.1.C.
- 9 Indulgentia de peccatis, de quibus qui contritus fuerit, & confessus, non est partialis. 748.2.B. venialia non confessum complectitur, & mortalia saltem indirecte per sacramentum penitentiae ablata. 748.2.D. E. non tamen remissam tantum per sacramentum in voto. 649.1.E.
- 10 Quomodo anni, vel dies computandi in indulgentiis pro certo tempore concessis de penitentis iniunctis. 650.1.D.E.
- 11 Indulgentia certi temporis de penitentis iniunctis, quomodo mensuranda. 651.2.E. & sequens. 12 Cur

Index Tomi IV.

- 13 Cur antiquius particula de iniunctis penitentis consue-
uerit apponi. 652.2.C
14 Effectus huius indulgentie non commensuratur peniten-
tie, vt habenti effectum ex opere operato. 653.1.E
15 An indulgentia de certa parte peccatorum, remittat pe-
nam illam iuxta prudens arbitrium confessoris. 653.1.E

Indulgentia localis, personalis, & realis.

- Diuisio Localis.**
1 Indulgentia diuiditur in personalem, localem, & realem.
667.2.D
2 Quid requiratur ad localem indulgentiam lucrandam
668.1.B
3 An ad lucrandam indulgentiam concessam templum visi-
tantibus, necesse sit illud ingredi. 668.1.D
4 An diruto templo extingatur indulgentia illi concessa.
669.1.A. ibid. 1.D. ibid.
**Eius subie-
ctum.**
5 Sub generali indulgentia alicui oppido concessa, compre-
henditur clerus, etiam si sit Episcopalis. 670.1.B
6 Indulgentia generaliter concessa extenditur ad conceden-
tem. 670.2.A. & seq. Vnde non ex voluntate superioris.
sed ex propria illi prodest. 671.1.D
7 Prælati potest directe & immediate sibi indulgentiam
concedere. 671.2.B. ibid.

Ad indulgentiam dispositio.

- 1 Lucraturus indulg. debet esse fidelis. 672.2.C
2 Excommunicatus est incapax indulgentiarum. 672.2.C
3 Pontifex concedens indulgentiam, non censetur hoc ipso per-
sonam ad illam habituram. 673.1.B
4 Indulgentia non valet existenti in peccato ad remissionem
penæ illi debite. 673.1.C
5 Quis indulgentia in mortali factum, non impetrat vltra
valorem eius, ex opere operantis. 673.1.E
6 Status gratia omnino necessarius ad fructum indulgentia
consequendum. 673.2.E
7 Gratia est necessaria in instanti, in quo consummatur in-
dulgentia, & non antea. 674.1.D
8 Confessio per se non est necessaria dispositio ad indulgentia
effectum. 677.1.C. nisi in forma indulgentie postuletur.
ibid. E. ad enim fieri potest. 677.2.E. tunc tamen non est ne-
cessaria confessio de venialibus. 678.1.B. sed de mortalibus
omnibus ante consequam indulgentiam commissis, &
existentibus in conscientia penitentis, late. 678.2.B. vj-
que ad. 679.1.B
9 Quando in forma indulgentie postulat communitio, ex vi
talitatis confessionis, non requiritur actualis confessio. 678.1.D
10 Quando indulgentia conceditur de omnibus peccatis con-
fessus, non est necesse ad integrum effectum eius omnia veni-
alia confiteri. 678.2.E
11 Licet indulgentia concessa sit sub hac forma, vere peniten-
tibus & confessis, non requiritur actualis confessio, sed suf-
ficere vera contritio. 678.2.B. & seq.
12 An status gratia requiratur ad alios fauores, qui cum in-
dulgentia conceduntur. 680.1.D
13 In remissione penæ per indulgentias non attenditur perso-
nalis dispositio præter habitalem gratiam, sed valor ope-
ris satisfactorij facti cum debitis circumstantiis.
14 Tria requiruntur ad indulgentiam. 681.1.B
15 Potest inueniri causa pia absq. nouo opere ex parte lucranti-
tis, & tunc non est necessarium, vt semper postuletur. 681.1.A.
C. licet interdum possit hoc esse necessarium ad indulgent.
valorem. 681.2.C
16 Opus iniunctum non est dispositio necessaria ad indulgentiam
ex parte subiecti, sed ex parte cause finalis. 681.2.E
17 Quoties indulgentia conceditur sub forma certum opus re-
quirentem, nemo illam lucratur, qui illud non exequitur
682.1.E
18 Qui partem iniuncti operis exequitur, nihil indulgentia lu-
cratur, nisi id ipsum in forma exprimat. 682.2.A
19 Opus iniunctum etiam potest esse internum. 683.1.B

Fr. Suarez tom. 4.

- 20 Non est necesse, vt opus in statu gratia fiat. 683.1.C. nisi si-
lud exprimat. in a est interpretanda indulgentia forma.
684.1.A. & B

- 21 Opus iniunctum debet esse honestum ex suo genere. 684.2.
A. licet non sit in individuo. 684.2.E
22 Quia intentio requiratur in efficiente opus vt ad lucrandam
indulgentiam valeat. 685.2.C
23 Opus indulgentia non est necesse, vt immediate procedat à
gratia, procedit tamen mediate. 685.2.D
24 Opus indulgentia potest impleri per alios ministerialiter.
686.1.E. nisi contrarium in forma exigatur. 686.1.E
25 Non potest opus per alium tanquam per principalem cau-
sam fieri. 686.1.C. nisi tunc indulgentia express. hanc ex-
tensionem habeat & tunc necesse est eum, qui lucraturus
est indulgentiam scire opus pro se fieri. 686.2.D
26 Non potest quis alteri indulgentiam donare. 687.1.E. Po-
test tamen ei lucrari, illo etiam infcio, quando in forma
exprimitur. ibid.
27 Omnes facientes opus ad indulgentiam requisitum, statim
& æque formaliter fructum assequuntur. 687.1.A
28 Opus meritorium, aut satisfactorium, vt tale, nihil ad in-
dulgentia effectum confert ex parte operantis, sed ex parte
pia causa. 688.1.A
29 Quando, & quomodo maius opus, vel ex maiori deuotione
factum ad maiorem effectum indulgentia conferat. 688.
1.C.D. & seq.
30 Cum maior indulg. conceditur ei, qui magis donat, vnus-
quisq. lucratur pro quantitate doni. 688.2.E
31 Non potest quis per idem opus diuersas lucrari indulgentias
diuersis viis concessas. 689.1.E
32 Sollicitudo satisfaciendi pro pena propria, non est dispositio
necessaria ad fructum indulgentia. 690.1.E. & seq.

Indulgentie causa finalis.

- 1 Finis indulgentia duplex intrinsecus & extrinsecus. 701.
2.D
2 Finis intrinsecus indulgentia quis. ibid.
3 Causa pia est necessaria ad indulgentiam licite conceden-
dam. 702.1.D. & cur. ibid. 2.B
4 Indul. debet concedi proportionata causa. 703.1.E
5 An data proportionata causa, concessio indulgentia semper
recte fiat. ibid.
6 Causa pia est necessaria ad valorem indulgentia. 703.2.E.
ex Christi institutione ibid. neque Pontifex habet potestatem
alter concedendi. 706.2.E
7 Licet indulgentia absque causa concessa sit, alia facultates
cum illa date, sunt valide. 707.2.C
8 Causa proportionata quantitati indulgentia, requiritur ad
eius valorem. 709.1.A.B
9 Inter causam & effectum indulgentia triplex potest esse pro-
portio. 709.2.E
10 Indulgentia excedens proportionatam causam, valet quæ-
tum ad effectum proportionatum. 710.1.C. impletur ta-
men partem operis iniuncti, nihil lucratur, C. etiam si pars
illa sit adequata toti indulgentia. 710.1.E.
11 Proportio cause ad indulgentiam pensanda est prudenti
morali existimatione, ex debita habitudine inter medium
& finem. 710.1.E. vnde non consistit in inuisibili. ibid.
2.A.B. neque est semper sumenda ex re ipsa, sed prout cadit
sub prudentem electionem dispensantis. ibid. 2.C.
12 Causa existimata sufficiens, ad indulgentiam sufficit, licet
non ad alios effectus ex opere operato. 711.1.B
13 Eadem causa sufficit ad concedendam indulgentiam pro
omnibus, siue in satisfaciendo diligentes sint, siue negligentes.
691.2.A
14 Indulgentia concessa toti Ecclesie requirit causam com-
municem immediate pertinentem ad vtilitatem totius Ec-
clesie, vel alicuius principalis partis eius. 713.1.C
15 Indulgentia concessa personis mediate loco, satis est vt
habeat

Diuisio.
Intrinsecus
Extrinsecus

Index Tomi IV.

- habeat causam: ad illum pertinentem. ibid. E.
- 16 Non est necesse, ut causa indulgentia sit spiritualis. 713.2. B. C. nec ut oriatur ex malo imminente, sed sufficit boni augmentum. ibid. D. E.
- 17 Ad particularem indulgentiam sufficit particularis causa proportionata. 713.2. E. non sufficit tamen in particulari persona, causa euadendi penas purgatorij. 714.1. C.
- 18 Personalis causa potest sufficere ad vniuersalem indulgentiam. 714.2. B.
- 19 Intercessio alicuius persone potest conferre ad augendam causam indulgentie. 714.2. D. sola tamen non sufficit. E.
- 20 Vbi non constituitur causam esse sufficientem, indulgentia est inefficax indicanda. 677.2. E.
- 21 Potest esse causa, ut pontifex sibi indulgentiam concedat. 671.1. E.
- Indulgentie forma.**
- Disting.**
- 1 Indulgentia forma duplex, scilicet continens indulgentiam latam, & ferendam. 752.1. B.
- 2 Discrimina inter vtramque ibid. 1. E. 812.2. D.
- Indulgentia ferenda forma.**
- 3 Indulgentia cur odiosa dicatur. 642.1. B.
- 4 Si indulgentia ferenda comparatur, requirit nouam formam, preter priorem concessionem. 733.1. B.
- 5 Discrimen inter indulgentiam, & censuram ferendam. 732.1. B.
- 6 Non est necesse, ut in forma indulgentie quantitas, vel materia remissionis inducatur. 733.1. E. neque ut ille cui conceditur, sciat sibi concedi. 733.2. D.
- 7 Confessor etiam nihil sciens de indulto penitentis potest illi concedere indulgentiam per sacramentalem absolutionem, si vniuersalem intentionem habeat. 734.1. C.
- Indulgentia ferenda forma delegationis.**
- 8 Non sufficiunt ad hanc delegationem verba communia indulgentis, & absolutionis sacramentali. 734.1. E. sufficit tamen generalis concessio intra latitudinem indulgentie. 734.2. D.
- 9 Qualis, & quanta potestas detur per delegationem indefinitam, ab Episcopo factam. 279.1. D. ibid. 2. B.
- Indulgentia lata forma.**
- 10 Que forma requiratur ad indulgentiam latam. 280.1. A. D. Regula pro illis discernendis. 736.1. E.
- 11 In indulgentia indulto possunt alie gratie concedi. 736.2. C.
- 12 In forma indulgentie duo distinguenda. 737.1. A.
- 13 Indulgentia forma debet esse determinata. 738.2. B.
- 14 Concessio indulgentie intra latitudinem potestatis concedentis latissime interpretanda. 739.1. E.
- 15 Aliqua conditio requiritur ad valorem indulgentie, que non semper in ea explicatur. 740.1. C.
- 16 Concurrentibus causis necessariis, indulgentie valent quantum sonant. 740.1. C. non est tamen infallibile in particulari indulgentiam tantum valere, quantum sonat ibid. 1. E.
- 17 Predicans indiscretas indulgentias, aut illas extendens equaliter peccet. 740.2. E.
- 18 Licet aliqua indulgentia contineat intolerabilem errorem, non est publice spernenda. 740.2. E.
- Indulgentia subiectum.**
- 19 Solus homo viator est indulgentie capax. 667.1. D. Baptisatus. 2. A. & priore vtens. B. habens reatum poene temporalis. B.
- 20 Indulgentia pro viuus est absolutio a poena temporalis. 629.2. E.
- Indulgentia pro defunctis.**
- 1 Indulgentia pro defunctis conuenit in communi ratione cum indulgentia pro viuus, ideoque vna definitione possunt definir. 630.1. C.
- 2 Defuncti sunt capaces fructus indulgentiarum. 662.1. D.
- 3 Indulgentia prodesse possunt solis animabus purgatorij inter defunctos. 693.1. C.
- 4 Oportet ut in indulgentie forma expresse declaretur, nam generalis concessio pro omnib. fidelibus, non comprehendit defunctos. 693.1. C.
- 5 Pontifex non potest concedere indulgentias defunctis per modum absolutionis. 694.1. A. B. sed tantum per modum suffragij. 695.1. B.
- 6 Indulgentia per modum suffragij est infallibilis. 695.2. C. tam ex equalitate prety oblata. 696.1. B. quam ex diuina promissione. ibid. B.
- 7 Vera differentia inter indulgentias per modum suffragij, & absolutionis. 696.2. C.
- 8 An indulgentia per modum suffragij pro viuus concedi possit, aut concedatur. 697.1. D. per modum suffragij.
- 9 Indulgentia per modum suffragij non consistit in hoc vt pro alterius actionem obtineatur. 698.1. B. gentia per modum abs.
- 10 Indulgentia per modum absolutionis non satis explicatur per hoc vt immediate alicui conferatur. 698.1. C. solutio comparat.
- 11 Postine indulgentia pro defunctis concedi absque opere viuuentium. 698.1. D.
- 12 Indulgentia per modum suffragij, & absolutionis differunt in modo causandi suum effectum. 698.2. D.
- 13 Indulgentia per modum suffragij potest concedi non subditis, non sic per absolutionem. 699.1. A. vtraque tamen est vera indulgentia. ibid. 1. C.
- 14 Lucrans indulgentiam pro defuncto, debet efficere opus ea intentione. 699.2. C. D. non est tamen necesse, vt satisfactio eiusdem operis pro defuncto offeratur. 700.1. C.
- 15 Lucrans sibi indulgentiam, potest operis satisfactionem alteri donare. 700.1. C.
- 16 In lucrante indulgentiam defuncto non requiritur status gratis. 700.1. C. D.
- 17 An in defuncto ad effectum indulgentie requiratur character baptismalis. 700.1. C. D.
- 18 Ad valorem indulgentie non requiritur in defuncto speciale meritum de cogno, quod in hac vita precesserit. 701.1. C. neg. notitia, aut acceptatio beneficii sibi impens. ib. E.
- 19 Quando in forma indulgentie pro defuncto postulat missa, an necesse sit illam pro eo offerre. 699.2. E.
- Indulgentie usus.**
- 1 Expediens est Ecclesie liberalis indulgentiarum concessio. 637.
- 2 Indulgentiarum usus legitimus. 622.2. E. qui ab Apostolice Eius antea incepit. ib. & inde ad Episcopos deritatus. 625.1. B. quit.
- 3 Indulgentiarum usus procedit a potestate a Christo data. 624.1. E.
- 4 Ex antiquo usu relaxandi poenitentias publicas an colligitur fuisse tunc usum indulgentiarum. ibid.
- 5 Indulgentiarum usum esse antiquissimum, varijs Pontificum testimonis comprobatur. 625.1. E.
- 6 Antiqui Patres cur expressam mentionem indulgentie non faciant. 620.2. D. E.
- 7 Operari ex sine lucrandi indulgentias optimum est, neque tale opus potest dici imperfectionis 632.2. E. etiam in genere satisfactionis 633.1. B.
- 8 Indulgentias lucrari est consentaneum statui religioso 633.1. D.
- 9 Melius est subsidium dare ad consequendam indulgentiam, quam in elemosynam pauperum. 633.2. A. licet in indiduo oppositum, aut vtilius, aut necessarium esse possit. 633.1. E.
- 10 Cateris paribus opus maioris charitatis est lucrari indulgentiam, quam velle in Purgatorio pro poena satisfacta. 633.2. B. C.
- Indulgentie cessatio.**
- 1 Indulgentia ferenda est reuocabilis. 741.1. B.
- 2 Nulla potestas concedendi indulgentias est perpetua, nisi in Summo Pontifice. 741.2. B.
- 3 Indulgentia lata, perfecta opere imposito, est irrevocabilis. 741.2. C.
- 4 Indulgentia ad certum tempus concessa, non debet illud imo potest intra illud reuocari. 741.2. D.
- 5 Indulgentia concessa, vt perpetua, semper durat, est tamen obnoxia reuocationi. 741.2. D.
- 7 An possit quis sepe lucrari indulgentia indefinitam concessam visitanti tali die Ecclesiam, si pluries illa visitet. 742.2. C.
- 8 Triplici ex capite potest extinguere indulgentia. 743.1. C.

Index Tomi IV.

- 9 Indulgentia non cessat per mortem concedentis. 743. 1. B. etiam ferenda. *ibid.* An vero solum in indulgentiis Pontificis hoc locum habeat. 743. 2. E
- 10 Indulgentia potest reuocari à concedente, vel successore. 744. 1. C. Valide & licite etiam absque causa. 744. 1. D. Potest tamen per accidens reuocatio absque causa esse illicita. 744. 2. A
- 11 Ut indulgentia cesset, debet esse reuocatio sufficienter promulgata. 744. 1. C
- 12 Pontifex potest indulgentiam reuocare per actum internum, non tamen facit. 744. 2. A.
- 13 Indulgentia cessat per destructionem rei, pro qua fuit concessa. 745. 1. D. Non cessat per aduentum similis. *ibid.* 2. B. neque per reuocationem eius cui priuilegium est concessum. *ibidem* 2. E. neque per cessationem cause. 746. 1. B

Ingratitudo.

- 1 In quolibet subsequenti peccato maior est ingratitude circumstantia, quam in preced. 165. 1. B
- 2 Peccati remissio non est causa adaequata similis ingratitude in subsequenti. 163. 2. B
- 3 Etiam in primo peccato, quod quis committit, est circumstantia ingratitude. *ibidem* 2. C
- 4 Ingratitude circumstantia cur quibusdam peccatis specialiter tribuatur. 163. 1. D
- 5 Cur hoc circumstantia non det specialem malitiam, nisi sit specialiter intentia. 163. 1. C

Innocentia.

- 1 Vary Innocentia gradus distinguuntur, & inter se conferuntur. à 164. 1. B. ad 165. 1. E
- 2 Non est specialis virtus. 165. 1. B
- 3 Innocentia cum poenitentia comparatur.

Interrogationes Confessoris.

- 1 Non tenetur confessor aliquas interrogationes facere ante confessionem. 427. 1. E. nec post illam, si ex circumstantiis intelligat poenitentem integre confessum fuisse. 427. 2. D. si autem intelligat non satis explicuisse conscientiam suam ad id tenetur. *ibid.* C. cum qua moderatione. 428. 1. C
- 2 Si confessori confiter poenitentem aliquid omittere etiam facta morali diligentia, tenetur illum interrogare. 428. 2. A. Quod autem faciet confessor si poenitens negat quod ipse euidenter scit illum commississe. 428. 2. D

Irregularitas.

- 1 Irregularis, aut canonice impeditus non restituitur per poenitentiam ad pristinam Ecclesiasticam dignitatem. 444. 1. C. D

Iubilans.

- 1 Iubilans quid significet. 647. 1. A. & in quo ab indulgentia differat. 647. 1. D

Iudicium sacramentale.

- 1 Discrimen inter sacramentale iudicium, & humanum, quod iudicis arbitrio committitur. 220. 2. E.

Iurisdictio.

Diuisio & definitio.

- 1 Iurisdictio duplex ordinaria, & delegata, earumque definitiones. 701. 2. D

Spiritualis.

- 2 Actus iurisditionis non semper requirit distinctionem personarum. 672. D. sed munerum. *ibid.*
- 3 Dupliciter potest inueniri in aliquo immediato iudice. 220. 2. A. B

Sacramentalis.

- 4 Iurisdictio spiritualis duplex. 219. 1. A
- 5 Potestas soluendi latius patet, quam ligandi, nisi haec priuatiue sumatur. 632. 1. D
- 6 Iurisdictio ex humano iure potest esse ordinaria. 719. 2. D. E
- 7 Iurisdictio in foro poenitentiae terminatur personis, non locis terminis. 335. 2. C
- 8 Ratione delicti commissi in aliquo loco non acquiritur iurisdictio in sacramentali foro. 335. 2. E

Ordinaria.

- 9 Triplex iurisdictio ordinaria in hoc foro, pontificalis, episcopalis, parochialis. 332. 1. C

Fr. Suarez tom. 4.

- 10 Iurisdictio Papalis. immediate à Christo & suprema. *ibid.* Papalis.
- 11 Episcopalis à Papa, verb. Confessor ordinarius. Episcopalis.
- 12 Vide verb. Parochus. Parochi.

Iurisdictio delegata.

- 1 Iurisdictio in foro sacramentali potest delegari, vel directe ministro, vel per facultatem poenitent. 338. 2. C prior modus in tres alios diuiditur. 342. 2. A
- 2 Potest recipere magis, & minus solum quoad impositionem condignae satisfactionis. 410. 2. D. & quo ad curationem peccati in futurum. 411. 1. E
- 3 Commissio, quae datur laicis aut feminis ad protulendum de confessore suis famulus, non est delegatio iurisditionis. 339. 1. C
- 4 Habens potestatem ordinariam in sacramentali foro potest illam delegare. 339. 1. D. & solus ille 339. 1. E. vide etiam *Iurisdictio* Parochus hoc potest. 339. 2. B. *in causa confessionis*
- 5 Iurisdictio non potest à suspensio, vel excommunicato delegari. 346. 1. E. *Iurisdictio*
- 6 Solum sacerdoti potest delegari iurisdictio in foro poenitentiae, ut per se illa utatur. 338. 2. E
- 7 Nulli confessori delegata est iurisdictio à iure ad audiendas confessiones. 342. 2. A. neque consuetudine, circa maiorem necessariam. C. sed per hominis confessionem. D
- 8 In mortis articulo quilibet sacerdos habet iurisditionem ad absolendum à quibusvis peccatis. 346. 2. B. à iure Ecclesiastico. 347. 1. E. delegatam. 349. 1. B. etiam degradatus, aut hereticus. 347. 1. C.
- 9 Nulla certa forma necessaria est ad delegandam iurisditionem, sed sufficiens voluntatis manifestatio. 341. 1. C. *Delegatio*
- 10 Ratione non sufficit ad delegationem iurisditionis in foro sacramentali. 341. 1. E. consensus de praesenti superioris sufficienter manifestatus, est necessarius. 329. 1. E
- 11 Potest superior ita delegare iurisditionem, ut satisfactio cum subordinatione ad ipsum imponatur. 411. 1. A
- 12 Tribus modis potest delegari iurisdictio ad absolendum à reueruatis. 339. 1. C. *Delegatio*
- 13 Nunquam acquiritur per consuetudinem. *ibid.*
- 14 Quibus verb. censetur hac iurisdictio delegari. 396. 1. E. *Iurisdictio*
- 15 Potest hac iurisdictio reuocari à delegante. 407. 1. D. *in re* *delegata*
- 16 Si fiat ad praefixum tempus, illo finito cessat. 344. 2. C. *duratio*
- 17 Pontificis delegatio indefinite facta perpetua est donec reuocetur, nisi ex verbis aliud constet. 345. 1. C. D. idem cum proportionem de Episcopo. 346. 1. B. quid vero de parochio. *ibid.* 2. A
- 18 Iurisdictio delegata non finitur per delegantis suspensionem, vel excommunicationem. 346. 1. E

Ius.

- 1 Ius naturale duplex. 4. 1. D. *Naturale.*

Iustificatio.

- 1 Per actum poenitentiae non est homo certus de sua iustificatione. 272. C. D
- 2 cogitans de vno solo peccato, si illud ex perfecto motu detestatur, iustificabitur, licet alia habeat. 59. 2. B.
- 3 Licet non possit malum culpe in nobis sine nobis fieri, Deus tamen potest solus iustitiam infundere. 100. 1. C
- 4 Formalis amor per se loquendo est necessarium medium ad iustificationem. 43. 2. E. potest tamen sine illo aliquando homo iustificari. 47. 1. C. Vide verb. Remissio peccati.

LEX.

- 1 Vna virtus potest obligare ad actum alterius. 185. 1. B
- 2 Aliquis modus virtutis potest cadere sub praecipito. C. D
- 3 Ante legem scriptam an fuerint data aliqua praecipita positiva vel determinatio praecipitorum naturalium. 191. 2. B. C
- 4 Lex diuina taxans penas peccatorum, non est absoluta, sed conditionata. 27. 1. E

Liberum arbitrium.

- 1 Non amittitur in hac vita ad agendam poenitentiam propter grauitatem peccatorum. 87. 2. C

MALVM.

1 Qualitas vt sit disconueniens alicui rei, non est necesse, vt ab illa aliam excludat, sed vt illi sit improporionata. 577.1. D.

Manus impositio.

1 Varia significat. 552.2.B.

Matrimonium.

1 Cur ad matrimonij formam vox humana non requiratur, sicut in alijs sacramentis. 252.2.A.B.

Medicus.

1 Medicus tenetur admonere egratum, vt confiteatur. 467.2. B. in infirmitate graui, ibid. C. quid si infirmus confiteri nolit. D.E.

Mendacium.

1 Mentiri in confessione extra materiam eius, non est mortale. 319.1. C. 320.1. D. imo nec in materia non adaequata nec necessaria 319.1.E. secus in materia totali. 319.2. C. vel in Partiali necessaria. 318.2. B.E.

2 Si interrogetur quis in confessione de materia non necessaria, potest sine mendacio factum negare. 320.B.

Meritum.

1 Anima in statu separationis a corpore est extra statum merendi, vel demerendi. 140.1. C.

2 Merita viuificari, & mortificari quid. 173.2.A, B.

3 Merita viuificantur in ordine ad essenziale premium integre. ibid.

OCCASIO PECCANDI.

1 Moralis peccandi occasio quo dicitur. 426.2. C. D.

Odiu.

1 Odiu, tristitia, & fuga, quomodo differant. 18.2. B.

Oratio.

1 Oratio qua petitur venia de venialibus, est sufficiens dispositio ad eorum remissionem. 137.1. B. debet tamen esse actus supernaturalis. ibid. D.

2 Quo sensu perat Ecclesia, vt anima defunctorum a pena eterna liberentur. 606.1. A.

3 Cur oratio inter suffragia pro mortuis numer. 606.1. D.

4 Oratio facta a prauo ministro nomine Ecclesie, habet vim impetrandi apud Deum. 611.2. B. non ex Christi institutione, sed ex natura rei. 612.1. B.

5 Oraciones ab Ecclesia instituta non habent vim satisfaciendi ex opere operato. 612.1. B.

6 Quando censeatur quis nomine Ecclesie orare. 613.1. B.

Opus satisfactorium.

Vide verb. Satisfactio.

PAPA.

1 Potest concedere facultatem confitendi alieno absque licentia proprii Episcopi, vel parochi. 340.1. C. imo ita est intelligenda quando absolute datur. ibid.1. E.

Parochus.

1 Parochialis iurisdictio non est de iure diuin. 341.2. A.

2 Non potest prohibere suo parochiano, vt confiteatur religioso habenti priuilegium audiendi confessiones a Papa vel Episcopo. 340.2. E.

3 Parochus tenetur subditis sacramentum penitentiae ministrare. 425.2. C. per se vel alium temporibus opportunis, ibid. non solum quando illi suscipere tenentur, non tamen semper peccabit mortaliter negando. 427.1. E.

4 Maiorem habet obligationem administrandi sacramenta tempore pestis, quam alij sacerdotes. 550.1. C. & specialiter circa Eucharistiam ministrandam ibid. quid vero circa Extremam vnctionem. 553.2. A.

5 Vide verb. Confessor, proprius, num. 11. & 12.

Peccatum.

1 In omni peccato quatenus est contra Deum imuenitur propria ratio iniurie. 22.1. D. presertim in mortali. 189.1. C.

2 Ratione naturali cognoscitur Deus peccatis offendens, vt auctor gubernator, & finis natura. 35.1. B.

3 Peccatum est detestabilis poena. 39.1. E.

4 Non est eligibile ad vitandam aeternam poenam. 40.1. B.

5 Quo grauius est detestabilis. 43.1. B. Quid peccetur contrarium faciendo per simplicem affectum. 43.1. C.

6 Potest consili peccatum lenius, vt vitetur grauius, non tamen fieri. 42.2. A. potest tamen permitti. 42.2. E.

7 Peccatum quodlibet proprium detestabilis quodlibet alieno, & sequent. 43.2. C.

8 Peccatum alienum an sit detestabilis quodlibet malo proprio, quod culpam non includat. 44.1. E.

9 Peccatum habituale non est sola gratia carentia, nuda sumpta. 104.1. C.

10 Transactu actu peccati homo non denominatur peccator, ob peccatum non retractatum, sed ob peccatum non remissum. 106.2. E.

11 Priuatio gratia est diuersa per ordinem ad diuersa peccata. 115.1. D.

12 Esse in peccato, & esse reum aeterna poena sunt res moraliter habituales diuersae. 117.1. E.

13 Quis sit respectus, sub quo priuatio gratia dicitur habituale peccatum, a 101.1. B. ad 104.1. D. Non consistit in imputatione, seu non remissione diuina 108.2. B. non conseruatur a Deo. C. & quomodo existat. 108.2. E.

14 Peccatum publicum, quod dicitur. 397.2. B. Publicum Mortale.

15 In quolibet peccato mortali est malitia contra charitatem Dei, non tamen distincta ab iniuria Dei, 189.1. C. nisi, vel directe intendatur, vel peccatum tempore, quo charitas obligat, committatur. 189.1. D. neque est specialis malitia contra propriam charitatem, nisi peccatum tempore, quo praeceptum charitatis propria specialiter obligat, committatur. 189.2. A.

16 Peccatum ad mortem, quod dicitur, & cur pro illo non orandum. 187. C. in spirituali iudicio.

17 Quomodo voluntarium indirectum sufficiat ad constituendam propriam speciem peccati in spiritu sanctum. 188.1. B.

18 Impenitentia prout numeratur inter species peccati in spiritu sanctum, quomodo requirat propositum non penitendi. 186.2. D.

19 Sequens peccatum ag grauius ex remissione procedens, non tamen aequaliter prioribus peccatis. 162.1. E. nec addendo malitiam specie distinctam. 162.1. E. nec nota notabilem, vt per se sit necessaria eam confiteri, ib. etiam si peccata remissa fuerint grauius. 162.2. B.

20 Venialium remissio quomodo ag grauius subsequens. 163.1. E.

21 Quando det nouam speciem malitiae, licet non sit specialiter intentata, vel quando hoc necessarium sit. 163.1. A.

22 Circumstantia peccatorum septem. 301.1. B. Peccatione circumstantia in ordine ad confessionem.

23 De circumstantiis communiter in ordine ad confessionem. 297.1. B. & seq. & in particulari. 301.1. B. confisio. num.

24 De circumstantia stupri specialiter. 82.2. D. num.

25 In peccati iudicio tria considerantur. 367.1. D.

26 Peccata interna eiusdem speciei non multiplicantur numero in eadem persona simul. 306.1. C.

27 Quibus modis peccata in eadem persona solo numero distinguantur. 306.1. E. de internis. 2. B. & de externis. 328.1. D. 309.1. B.

28 Si singuli actus externi in se consummati sint, etiam si vnum post aliud immediate sequatur, plura efficiunt peccata. 309.2. C. D. etiam si vnum sit medium ad aliud. 1. id. B.

29 Actus impudici, qui post copulam sequuntur sunt confitendi, non antecedentes. 309.2. E.

30 Delectari, aut se laudare de peccato praeterito etiam inflagranti delicto, est distinctum numero peccatum. 370.1. C.

31 Peccata

Index Tomi IV.

- 31 Peccatum non restituendi quibus modis possit multiplicari.
 32 In vno actu licet terminetur ad plures personas, est vnatum malitia, est tamen illa circumstantia confitentia.
 33 In lege gratia est necessaria distinctio, solum propter confessionem.
 34 Vide verb. Status peccati.

Peccati re-
 cogitatio.
 Peccati sta-
 tus.

Peccatum veniale.

- 1 Ex veniali peccato moralis macula proportionata manet.
 127.1.B. C. Ob quam homo est dignus pena. 636.1.E. que macula tollitur cum veniale remittitur, & non tantum reatus pena.
 2 Potest existens in peccato originali prius venialiter, quam mortaliter peccare.
 3 Peccatum veniale cum mortali coniunctum post hanc vitam punitur aeterna pena.
 4 Decedens in veniali cum solo originali quomodo sit puniendus.
 5 Peccati venialis remissio. Vide verbum, Remissio peccati venialis.
 6 Venialis confessio, vide verb. Confessio a numero. 9. vsque ad 13.
 7 Venialium minister. Vide verb. Confessor, parag. De venialibus.

Venialis
 punitio.

Pena.

- 1 Deus potuit penam pro peccatis debitam ita taxare, vt vel in Purgatorio, vel in hac vita, vel per propria opera, vel per amicos solueretur. 593.1.E. & ita de facto fecit ibid. 2.C. non obstante quod debitum personale sit. 594.2.D.
 2 Vbi subsequens peccatum quando redeat similis pena, & quando diuersa.
 3 Malum aeterna pena est eligibilis malo culpa etiam minimo.
 4 Deus potest obligare aliquem sub culpa ad eligendam aeternam penam. 40.1.C. non tamen sub ratione pena, nisi iam reatus supponatur.
 5 Pena aeterna, vt nunc illam patiuntur damnati, nec de potentia absoluta potest infligi cui culpa est remissa. 117.2.C. potest tamen qualibet alia etiam aeterna. D.
 6 Pena damnatorum habet intrinsecam repugnantiam cum gratia E.
 7 Pena aeterna punitur veniale peccatum coniunctum mortali.
 8 Post remissam culpam potest manere reatus pena temporalis.
 9 Reatus temporalis pena non semper manet equalis, sed maior, aut minor pro qualitate contritionis.
 10 Hic reatus non est ratione solius conuersionis ad creaturam sed maxime ratione auersionis a Deo.
 11 Potest tolli per subsequentes actus penitentiae, 119.2.B. secunda vero contritio non semper totum hunc reatum tollit, & cur.
 12 Cur temporalis pena relicta post peccatum remissum per subsequens mortale non remissum fiat aeterna. 165.2.D.
 13 Cur debitum pena temporalis per proprium reatum, non contrahitur, nisi per culpam propriam secus solutio. 595.1.B.

Aeterna

Temporalis

Pena dam-
 ni.
 Postiua.
 Priuatiua.
 Penae re-
 missio.

- 14 Peccato veniali non correspondet propria pena damni, nisi cum mortali coniunctum sit.
 15 In pena damni est priuatio, & positium.
 16 Postiua aliquando eadem aliquando reddit diuersa, ibid.
 17 Priuatiua etiam non semper equalis, sed iuxta proportionem culpa. 159.2.C. vsque ad 160.E.
 18 Per actum amoris, & contritionis, qui in instanti mortis habetur, nihil remittitur pena Purgatorij.

- 19 Deus potest remittere penam sub conditione. 159.1.A. nunc autem absolute remittit.
 20 Remissio pena aeterna est beneficium gratiae maxime intrinsecum remissioni culpa saltem secundum presentem iustitiam.
 21 Reatus post absolutionem relictus potest per alia opera satisfactoria praeter iniuncta in confessione persolui.
 22 Cur pena per modum impetrationis non remittatur animabus Purgatorij.
 23 Per relaxationem pena imposita in foro poenitentiae, siue exteriori, non remittatur pena soluenda in Purgatorio.
 24 Licet ad remissionem pena simul cum culpa requiratur sacerdotalis ordo, non tamen ad remittendam penam culpa ablata.
 25 Deus nunquam remittit animabus Purgatorij aliquid pena, nisi oblata condigna satisfactione.

Poenitentia.

- 1 Poenitentia Etymologia, & significatio.
 2 Dicitur secunda tabula post naufragium.
 3 Poenitentia non solum vitae mutationem, sed peccati detestationem in Scriptura significat.
 4 Poenitentia Christiana in quo consistat.
 5 Diuisio in poenitentiam ante baptismum, & mortuum, & venialium qualis.

2.1. A
 2.2. E. & cur E.
 18.1. E
 1. A
 35.1. D. E
 18.2. A
 180.2. C. 181.1. C
 180.2. E. maxime vero in
 181.1. A

Substantia,
 Diuisio.

Poenitentia virtus.

- 1 Poenitentia virtus est antiquior sacramento poenitentiae.
 2 Poenitentia virtus duplex generalis, & specialis.
 3 Generaliter sumpta non habet vnam specificam rationem formalem.
 4 Causa gratiam dispositiue ex opere operantis de congruo.
 5 Quomodo sit de iure natura.
 6 Est necessaria ad tollendum peccatum mortale.
 7 Detestans vnum peccatum sub ratione adequata, non potest simul in alio complacere.
 8 Poenitentia, vt procedens a charitate detestatur peccatum supra omne malum penae.
 9 Item vt procedit a speciali virtute poenitentiae.
 10 Peccati detestatio, & propositum non peccandi quem seruent ordinem inter se.
 11 Contritio, confessio, & satisfactio etiam exteriores in poenitentia virtute locum habent.
 12 Poenitentia cur dicatur iustitia secundum quid.
 13 Poenitentiae locus semper est in hac vita.
 14 Interior ex iure natura habet determinationem, exterior exterior vero solum ex institutione diuina.
 15 Interior requiritur ad offensam Dei tollendam, exterior vero vt illius signum, & ob satisfactionem propena.
 16 Debet durare moraliter vsque ad finem vitae.

4.2. C. & de se dicitur.
 14.1. E
 17.1. A
 21.1. E
 4.2. B
 4.1. D. & seq. 10.2. E
 2.2. A. De-
 testari peccatum potest homo naturaliter licet imperfecte,
 sicut potest Deum naturaliter diligere.
 35.1. D.
 38.1. B. C
 40.2. D. 7.
 41.2. E. no-
 vero qua est ex motu fugiendi penam.
 33.2. B
 52.1. B
 71.2. E. 146.2. C
 75.2. B
 89.2. C. Interior, &
 192.1. C
 11.
 13.1. E. Exterior.
 17. Non

Interior.
 Exterior.

Index Tomi IV.

- 17 *Nō est necess. durare vsque ad finem vite, nisi quatenus peccata iterantur, vel prateritorum confessio non satis perfecta existimatur.* 13.2.C
- 18 *Actus detestandi peccata, quatenus rationi contraria, non elicitur ab habitibus particularium virtutum, sed ab habitu sibi commensurato, quem etiam generare potest.* 23.2.D.E.25.1.C.
- 19 *Est actus voluntatis. 25.2.D. supponit actum intellectus proportionatum.* 26.1.A
- 20 *Penitentia actum regulariter sequitur dolor in appetitu sensitivo.* 26.1.B
- 21 *Penitentia potest elicere omnes actus, quibus voluntas tendit in bonum.* 26.1.C. & seq.
- Penitentia actus,**
- 1 *Propositum in futurum est actus penitent.* 26.2.B
- 2 *Gaudium potest pertinere ad charitatem, & ad penitentiam.* 26.2.D
- 3 *Gaudium & dolor quomodo sint in penit.* 26.2.B
- 4 *Penitentia fugit peccatum omnibus modis, quibus voluntas solet malum fugere.* 27.1.B
- 5 *Odium, detestatio, & dolor peccati quomodo inter se distinguantur.* 27.1.C. & quis ordo inter illos actus sit. 27.2.A. 29.1.A.B
- 6 *Actus penitentia non est conditionatus ex parte subiecti, sed ex parte obiecti.* 28.1.B. & ideo efficax ad auertendam voluntatem ab effectu peccati. 25.1.C
- 7 *Peccati detestatio, & propositum destruendi illud, distinguuntur secundum suas formales rationes.* 28.2.D. potestque vnum ab alio oriri. E
- 8 *Peccati detestatio potest elici ad charitatem sub proprio motiuo, necnon ad virtute penitentia.* 29.1.B
- 9 *Actus penit. est honestus, & sanctus.* 30.2.D
- 10 *Potest habere plures honestates.* 31.1.E
- 11 *Est supernaturalis a pag. 31.2.E. vsque ad 32.1.E. ratione sua currit 64.1.B. non ratione inuentionis. 34.1.A. Denec ratione durationis. ibi. B. nec ratione extensionis, C. nec solum ut elicitur ad charitatem. 34.2.B. sed ut a propria virtute moralis penitentia.* 35.2.D
- 12 *Peccati detestatio duplex. formalis, & virtualis.* 34.2.B
- 13 *Velle satisfacere pro pena est actus proprius penitentia. licet secularis.* 35.1.A
- 14 *Non omnis actus penitentia vniuersalis est.* 48.1.A
- 15 *Virtualis peccati detestatio qua.* 36.2.D. & seq.
- 16 *Actus penitentia perfectus, ut est specialis virtus, est detestatio virtualis omnium mortalium.* 37.1.C
- 17 *Detestans vnum peccatum solum propter peculiarem illius grauitatem non detestatur virtualiter alia leuora.* 38.2.B.
- 18 *Penitentia perfecta venialium continet virtute penitentiam mortalium. 39.1.B. non sic vnum veniale alterius. C*
- Actus exterior.*
19 *Actus exteriores penitentia sunt in duplici differentia.* 55.1.C
- 20 *Penitentia potest vni actibus externis ad duplex munus suum.* 55.1.E
- 21 *Penitentia quomodo habeat actus externos.* 73.2.B.C. & qua ratione honesti dicantur. D
- Habitus.*
22 *Datur habitus specialis penitentia.* 78.1.C. intrinsece studiosus. 79.1.E. supernaturalis. 78.2.C. & per se infusus. 78.2.E. a gratia distinctus. 79.1.C
- 23 *In appetitu sensitivo est penitentia habitus acquisitus.* 79.1.A. sicut in irascibili, aut concupiscibili. C
- 24 *Penitentia non est virtus theologica.* 80.2.C. sed moralis. ibid. 2.E
- 25 *Virtus penitentia quod medium.* 81.1.B
- 26 *Penitentia est virtus distincta ab omni alia, que non respicit aliquo modo Deum.* 81.1.C. & seq.
- 27 *Penitentia & Religio non sunt vnus habitus.* 81.1.C
- 28 *Ratio honesta detestandi pecc. duplex.* 81.1.C. Formalis
- 29 *Proprium motiuum penitentia est diuinius, & consequenter eius munus est refarcire diuinam iniuriam.* 81.2.E
- 30 *Detestatio peccati ex motiuo charitatis est sufficiens dispositio ad gratiam.* 48.2.C. D. & includit virtute amorem super omnia. 48.2.E. non vero ex quocunque alio motiuo. 48.2.C.
- 31 *Penitentia materia duplex.* 17.1.A
- 32 *Penitentia materia, circa quam peccatum, ut viuendum. Materialis. 3.1.C. 17.2.C. etiam veniale C. & habituale. 19.1.B. & obiectum, adquate sumpta etiam originale. F. Comprehendit etiam actum externum 17.1.E. non ratione sui sed interioris. E*
- 33 *Penitentia secundum ad equatam rationem suam respicit peccatum simpliciter.* 18.1.D. stricte vero solum peccatum proprium iam commissum. 18.1.D
- 34 *Etiam comprehendit malum poena 19.2.B. ut amplectendum, non ut destruendum 20.1.B. vnus penitentia actus potest esse alterius obiectum secundum diuersos respectus. 20.1.A.*
- 35 *Actus bonus potest esse materia penitentia.* 20.1.D
- 36 *Deus quomodo ad obiectum penitentia pertineat.* 20.1.E
- 37 *Vide verb. Peccatum.*
- 38 *Penitentia solus homo capax 3.1.D. Christi anima non Penitentia habuit proprium penit. actum.* 19.1.A. subiectum.
- 39 *Penitentia, ut est iustitia ad Deum esse potest in omni voluntate creata. 80.1.E. non vero ut respicit peccatum commissum.* F
- Penitentia effectus.**
- 1 *Vera penitentia ex suo genere sufficit ad peccata mortalia tollenda. 84.1.D. & seq. non semel tantum, sed quoties homo peccauerit 85.1.E. cuiusvis grauitatis sunt peccata, vel multitudinis.* 66.1.B
- 2 *Penitentia est causa dispositiua remissionis peccati. 91.2.B. In quo grauitate causa non ut formata, sed ut informis. 91.2.C. est ab auxilio gratiae, & libero arbitrio. C. non est autem causa formalis remissionis peccati. 92.1.E. etiam ut causa partialis. 93.2.D. etiam efficiens physica remissionis peccati. 93.2.A. pars sacramenti.* B
- 3 *Penitentia actus non solum ad proprium habitum, sed ad omnes infusus disponit.* 166.1.A.B
- 4 *Penitentia non habet efficientiam moralem perfectam per modum meriti, vel satisfactionis respectu remissionis peccati.* 93.2.E
- 5 *Culpe remissio nunquam redeunt formaliter, & in se per subsequenta peccata. 154.1.E. imo nec vlla poena. 156.1.D.*
- 6 *Virtutes infuse, ac Spiritus sancti dona per penitentiam restituntur.* 166.1.D
- 7 *Fides & spes restituntur per penitentiam quoad statum virtutis.* 166.1.E
- 8 *Per penitentiam non restituntur innocentia, aut virginitas amissa. 170.2.C. nec possunt quoad negatiuam connotatam.* 171.2.B
- 9 *Cur meritum per penitentiam redeat, peccatum autem minime per subsequens peccatum.* 173.2.D
- 10 *Penitentia non viuificat opus mortuum.* 175.1.E
- 11 *Opera meritoria de congruo non viuificantur per penitentiam ad primum accidentale.* 175.2.B
- 12 *Potest iterari circa idem peccatum & circa diuersa.*
- 13 *Non est necessaria ad remissionem originalis peccati licet Deus exigere potuerit.* 19.1.D
- 14 *Penitentia formalis per se est necessaria ad mortalis peccati remissionem. 95.2.D. licet virtualis aliquando sufficiat. 96.2.C. per actum amoris virtute istam continentem. 97.1.D. cum voto penitentia formalis. 97.2.E.*

Index Tomi IV.

15 **Est necessaria ad tollendam inordinationem auersionis, & conuersionis.** 193.1.D

Poenitentia praeceptum.

- 1 Qui mortaliter peccauerit, tenetur sub praecepto ceteri. 182. 2.D. potestq; haec obligatio triplici ex capite oriri. 184.1.C. ibid. maxime vero pertinet ad iustitiam erga Deum. 184.1.D
- 2 Ut hoc praeceptum impleatur, non est necessarium, ut satisfactio a virtute iustitiae procedat. 196.2.C
- 3 Per dolorem imperfectum, quo gratia consequi non potest, non impletur poenitentiae praeceptum. 185.1.D.E.
- 4 Poenitentiae praeceptum est diuinum. 189.2.D
- 5 Praeceptum satisfaciendi Deo pro iniuria illata per peccatum, naturale est. 189.2.D
- 6 Poenitentiae praeceptum, ad quod praeceptum decalogi pertinet. 193.1.B
- 7 Praeceptum satisfaciendi Deo pro illata iniuria est indispensabile, potest tamen Deus mutare materiam, & sic tollere obligationem. 193.1.C.D. propterea dispensatur in praecepto, sed mutatur materia. E
- 8 Quoties homo post priorem contritionem peccat, tenetur iterum conteri. 191.2.B
- 9 Ex obligatione charitatis poterit pro articulo mortis mature contritionis obligatio. 197.1.A.B.C
- 10 Non obligat statim post peccatum commissum. 185.2.B. 203.1.E
- 11 Obligat pro mortis articulo. 208.2.A. Et ex se, non antea. 208.2.A. nec ex vi charitatis propria.
- 12 Interdum ex alius capitibus oritur obligatio contritionis, ex charitate Dei. 208.2.C. Ex necessitate status gratiae ad sacram actionem. 236.1.E ob proprium peccatum, vel comune malum vitandum. ibidem.
- 13 Tunc non obligat proprium poenitentiae praeceptum. 206.1.E. nec permissio specialiter violatur. 209.1.C
- 14 Qui per solam dilectionem sine contritione ex inuadentia iustificatur, non tenetur quam primum conteri. 209.2.C
- 15 Solus modus contritionis, qui est de eius substantia, est in praecepto. 185.2.C

Poenitentiae sacramentum.

- Institutio.**
- 1 Habet originem ex institutione diuina. 4.2.A
  - 2 Conuenienter sui institutum in lege noua. 16.1.C
  - 3 Christus reliquit in Ecclesia speciale sacramentum poenitentiae ad veniam peccatorum, quae post baptismum committuntur. 228.2.C. distinctum a sacramento Baptismi. ibid. 2.E. in quo sit haec distinctio. 229.2.C
  - 4 Sacramentum hoc secundum essentialem ritum sui immediate a Christo institutum. 229.2.E. Ioann. 20 & non antea. 230.1.C
  - 5 Non solum in forma huius sacramenti, sed etiam in materia est effectus significatio. 230.1.A.B
  - 6 Quid sit res tantum, & sacramentum tantum in poenitentia. 249.2.C
  - 7 Poenitentiae sacramentum supponit pro artificiali compositio ex absolutione, & confessione. 245.2.A
- Definitio.**
- Essentia.**
- 8 Duplex huius sacramenti definitio traditur. 245.2.A
  - 9 Constat essentialiter materia, & forma. 244.1.C
  - 10 aliquis aternus dolor est de essentia sacramenti poenitentiae. 274.1.E. qui saltem sit aternus uer. 277.2.C & supernaturalis. 278.1.C. de omnibus mortalibus confessis. 275.2.D. 280.1.E. & includat esse acem uoluntatem non peccandi. 276.1.C
- Partes.**
- 11 Poenitentiae sacramentum est unum tantum specie. 247.2.E. & unum numero constans ex omnibus poenitentiae partibus. 248.1.D. etiamsi inter partes distantia temporis intercedat. 248.1.E
  - 12 Poenitentiae sacramenti forma. 246.2.C.D

13 Forma sacramenti poenitentiae etiam super peccata dimissa prolata habet effectum. quos autem su hic effectus.

- 14 Forma huius sacramenti sunt uerba sacerdotis. 246.2.C
  - 15 De essentia formae huius sacramenti est, ut proprio uerbo, & uoce humana proferatur. 253.1.D
  - 16 Cur certa forma non sit ad retinenda peccata, sicut ad soluenda. 255.1.C
  - 17 Essentialis forma, Absolutio te. 257.1.A. reliqua uerba, quae antecedunt, uel sequuntur necessaria non sunt. 256.1.C. D. nec de rigoroso praecepto ibid. 257.2.B.C
  - 18 Verbum indicatum optimum, & necessarium est. 254.1.C
  - 19 Cur autem Patres uocent interdum hanc formam supplicationem sacerdotis. 255.1.E
  - 20 Verba illa etiam materialia aptissima. 257.2.B.C. & retinenda sub praecepto. Materialis autem mutatio retentio sensu formali, non est contra substantiam. 257.2.B.C. quando haec mutatio sit formalis. quando materialis. 257.2.D
  - 21 Tam determinata uerba requiruntur in hac forma, sicut in Eucharistia, aut baptismo. 256.2.D.E. & seq.
  - 22 Verus sensus uerborum huius formae. 260.1.C. alij falsi sensus reuocantur. 261.1.B
  - 23 Absolutio sacramenti poenitentiae non potest dari ad personam absentem. 264.2.D. & seq. est tamen alia opinio probabilis, & sub intellecta conditione potest applicari ad usum in casu extremae necessitatis. 265.1.C.D
  - 24 Non potest sacerdos alteri committere, ut nomine suo in praesentia poenitentis uerba absolutionis proficiat. 266.1.E
  - 25 Ad ueritatem huius formae significatio actualis requiritur. 278.2.A Forma effectus.
  - 26 Per absolutionem, non solum completur peccatorum remissio prius facta, sed fit. 260.1.B.
  - 27 Remissio peccatorum actualium post baptismum commissorum est directus effectus huius formae. 260.2.D. gratia autem sanctificans datur etiam, quando confessio est tantum uentilium. ibid. 2.E
  - 28 Forma haec habet omnes effectus, quos contritio. 261.1.C
  - 29 Per eam non remittitur semper tota poena temporalis. 261.1.D. sed iuxta dispositionem poenitentis. 262.1.A. unde si reatus sit inaequalis, potest unum remitti totum, & non alteri, licet aequalis sit dispositio. 262.2.D
  - 30 Non existente obice, gratia remissio peccati semper datur: remissio autem culpa solum quando non supponitur facta. 260.2.E. idemq; est cum proportione de remissione poenae consequentiae. 261.2.E. Vide uerba absolutio sacramentalis.
- Poenitentiae sacramenti materia.**
- 1 Cur actus poenitentis, quasi materia sacramenti poenitentiae dicantur. 244.1.D Proxima.
  - 2 Materia ex qua, est pars essentialis sacramenti poenitentiae. 245.1.C
  - 3 Tres sunt partes materiae Poenitentiae. 246.2.D
  - 4 Confessio est pars essentialis. 246.2.E. item contritio. 247.1.C. ut per confessionem aliquo modo facta sensibilis E. satisfactio uero integralis. 2.C. praeter quas non est alia. 247.2.D
  - 5 Materia remota sacramenti Poenitentiae, est actus exterior, non tamen excludit interiorem. Remota.
  - 6 Est peccatum actuale post baptismum commissum. 242.1.A. non uero originale. B. nec actuale ante baptismum commissum. C
  - 7 peccatum mortale est materia necessaria. 242.1.C. ueniale autem sufficiens tantum. D
  - 8 Peccata remissa in alia confessione non sunt materia necessaria, sunt tamen sufficiens, etiam per se sola. 242.1.E. & 2.A.

Index Tomi IV.

- 9 *Supra eandem materiam remotam forma sacramentalis sepius cadere potest.* 242.2.D. *no tamen supra proximam nisi sint plures forme per modum vnius.* *ibid.* E.
 10 *Peccatum quoad culpam est materia sine qua hoc sacramentum confici nequit.* 243.1.E.
 11 *Culpa dubia an sit eius materia.* 243.2.A.

Pœnitentiæ sacramenti, effectus.

- 1 *Hoc sacramentum causat gratiam, vt causa efficiens ex opere operato.* 4.1.B.
 2 *Per secundam absolutionem tollitur aliquid pœna temporalis ex prioris confessione relicta, iuxta dispositionem pœnitentis, & aliquando tota.* 243.1.A.
 3 *Cur effectus præcipue tribuatur ministro, licet pœnitentis actus habeant effectum sacramentalem.* 246.2.A.
 4 *Sola voluntas recipiendi sacramentum pœnitentiæ, non sufficit ad eius effectum.* 265.2.D.
 5 *Potest quis nec iustificari, nec de nouo peccare in receptione huius sacramenti.* 273.1.C.
 6 *Sacramentum pœnitentiæ v. alidum, & informe habet effectum recedente fictione.* 285.1.B. *quo modo tollatur.* 285.2.A.

Ad Pœnitentiæ sacramentum dispositio.

- Ad valorem.* 1 *De necessitate sacramenti pœnitentiæ est voluntas confitendi peccata, & obtinendi eorum absolutionem.* 273.1.D. *non tamen impeditur per errorem circa personam confessoris.* *ibid.* 2. F. *nisi pœnitens habeat intentionem excludentem omnem aliam.* 273.1.B.
 2 *Voluntas hæc non est pars sacramenti, sed conditio necessaria.* 273.1.D. *nec impedit quod sit peccatimosa venialiter.* 274.1.A. *secus si mortaliter.* 274.1.A.
Dispositio ad effectum. 3 *Formalis dolor requiritur ad effectum huius sacramenti.* 265.2.C. *nec sufficit displicentia negativa.* E. *satis est autem attritio.* 273.1.B. 273.1.D. *Dummodo vera sit.* 271.1.A. & *supernaturalis.* 271.2.E. *vniversalis de omnibus peccatis mortalibus.* 272.2.B. *etiam in confessione obliuiscit inuicibiliter.* 273.1.A. *Attritio autem excusata non sufficit.* 271.2.B.
 4 *Sacramentum non facit de attritione contritionem, sed hominem de attrito contritum.* 67.1.E. *Conferendo gratiam sine mutatione interni doloris.* 268.1.B.
 5 *Attritio cognita est sufficiens dispositio ad hunc effectum.* 269.2.C.
 6 *Que dispositio sufficit in baptismo ad hunc effectum: satis est etiam in hoc sacramento.* 375.1.B.
Pœnit. sacram. necessitas. 7 *Cum voluntate recipiendi sacramentum pœnitentiæ & redeundi ad diuinam amicitiam potest esse attritio insufficientis ad effectum sacramenti.* 287.1.B.
 8 *Pœnitentiæ sacramentum ex se non est necessarium ad remissionem venialis, licet sit vtile.* 230.2.A.B.
 9 *Est medium necessarium ad remissionem peccati mortalis post Baptismum commissi.* 230.2.D. *late 239.2.C. etiam quoad culpam.* *ibid.*
 10 *Quomodo ex institutione id colligatur.* 221.2.E. *Hæc necessitas non est sacramenti in re suscepti, sed, vel in re, vel in voto.* 240.1.A.
 11 *Per contritionem remittuntur peccata non sine hoc sacramento saltem in voto, vnde illa manent obnoxia huic iudicio.* 233.2.B. *vnde peccatum remitti in ordine sacramentum pœnitentiæ est remitti in ordine ad confessionem tanquam medium, vt in institutum ad hunc effectum.* 21.1.C.D. *vbi alij diuersi modi dicendi reuocantur.* 240.1.C. & seq.
Sacram. pœnit. præcept. 12 *Votum implicitum huius sacramenti cum contritione, vel amore, sufficit ad peccati remissionem.* 240.1.C.D. E. & seq.
 13 *Potest Ecclesia absolute præcipere vsum huius sacramenti, ita vt qui non habet peccatum mortale, teneatur confite-*

- ri. 317.1.C. *non tamen omnia.* *ibid.* 1.
 14 *Vide verb. Confessio. S. Præceptum diuinum confessionis, & S. Præceptum Ecclesiasticum annuæ confessionis.* *Parit. sacram. minuit.*
 15 *Minister pœnitentiæ, Vide verb. Confessor.*

POENITENS.

- 1 *In mortis articulo potest etiam ab heretico, aut degradato sacramentum postulare.* 347.1.C. *si vero potest, cauendum est, & dignior eligendus.* 347.1.A.

Pœnitentiæ solemnis.

- 1 *Semel tantum fieri permittebatur.* 85.2.D.
 2 *Ad quid imponeretur, & ob que crimina.* 624.1.B.

Potentia.

- 1 *Non omnis potentia congenita est causa principalis.* 576.1. *Affirmatiua.* *B. nec illi debetur concursus.* *C.*

Presbyter pœnitentiarius.

- 1 *Quod fuerit eius munus, quod ab Ecclesia Constantinopolitana Neclarius abstulit.* 238.1.C.

Præceptum.

- 1 *Quando determinatio affirmatiui præcepti est ad differentiam obligationem vsque ad certum tempus illo transacto obligat pro semper.* 475.1.B.C.

Præceptum sanctificandi dies festos.

- 1 *Non obligat ad habendum in illis contritionem.* 202.1.C.

Præceptum confessionis.

- 1 *Vide verb. Confessio. S. Præceptum diuinum confessionis, & præceptum ecclesiasticum annuæ confessionis.*

Prelatus religionis.

- 1 *Potest prohibere suo subdito ne constitatur religio habenti privilegium audiendi confessiones à Papa, vel Episcopo.* 340.2.E.
 2 *Potest præcipere subdito, vt faciat opus ad satisfaciendum pro alio.* 719.1.A. *non tamen immediate applicare alterius satisfactionem.* 729.2.D. *in scio, aut repugnante operante.* *ibid.* D.

Propositum non peccandi.

- 1 *Per se loquendo est necessarium ad remissionem peccati, & quomodo.* 50.2.C. *quod sit necessarium ad mortali remissionem.* 52.1.B. *quod ad veniale.* 51.1.E.
 2 *Interdum potest dari sufficiens dispositio ad gratiam absque formali proposito non peccandi.* 51.2.B.
 3 *Num propositum hoc & peccati detestatio seruent aliquem ordinem inter se.* 52.1.B.
 4 *Propositum absolutum non committendi simile veniale, est sufficiens dispositio ad eius remissionem.* 137.1.E. *dummodo sit actus supernaturalis.* *ibid.* D.
 5 *Propositum non peccandi est de essentia sacramenti pœnitentiæ.* 281.2.E. *quod in confessione de mortalibus per se loquendo debet esse formale.* 282.1.B. *At in confessione venialium non est tam necessarium, sicut formali dolor.* *ibid.* D.

Propositum satisfaciendi.

- 1 *Non est necessarium ad iustificationem à proposito in ordine ad seruandi mandata.* 51.2.D. *an vero in hoc continetur.* E. *sacramentum.* *137.1.A.* *11.116.*

Propositum obediendi.

- 1 *Propositum obediendi confessori in his, que præcipiuntur*

Index Tomi IV.

cupere potest, est necessarium ad sacramentum penitentiae. 282.1.E

Purgatorium.

- 1 Purgatorium de fide est dari post hanc vitam. 555.1.D. & seq. contra hereticos. 561.1.C
2 Est locus corporeus. 565.1.A. vnus, ac certus. 1.C. 665.2.D. non vbi quis peccauit. 665.2.A
3 Quem ordinem seruet ad alia loca inferna. 566.2.E. & seq. an vero illa loca distinguantur per molem terra interiectam. 568.2.D
4 Sufficiens locorum infernorum ex variis animarum flatribus colligitur. 569.1.A
5 Quid significet. 555.1.B
6 Purgatorius ignis cruciat animas physice, ac vere, in illis efficiendo cruciatum. 474.2.C. licet non per actionem praeniam commaturalem ipsi igni. 575.1.B. Quid vero estic at, late. 573.1.C. & seq.
7 Agit in spiritu rem aliquam, quod est obiectum doloris & tristitia. 575.2.B. positiuam. 575.2.E. dissonentem spiritui, eiq. inheretem que est qualitas. 576.1.D. spiritualis. 2.B. non supernaturalis, sed praternaturalis. 577.1.C

Purgatorii nomen. Purgatorii ignis.

PVRG. ANIM.

- 1 Anima purgatorij patiuntur maximam tristitiam ex detentione beatitudinis. 570.1.B. omnes etiam sustinent particularem penam sensus. 570.2.B. & seq.
2 Carent visione beata. 560.1.D. sub ratione pena damni. 569.2.B. qua etiam propter peccati remissum debetur. ibid. D
3 Per qualitatem ab igne impressam redduntur deformes. 577.2.A
4 Illa anima potest luere penam pro culpa per corpus commissa. 580.1.E
5 Anima purgatorij in instanti mortis confirmantur in bono. 584.1.E. non per internam perfectionem. 584.2.D. sed perfectionem diuinae gratiae. E
6 Anima purgatorij non possunt crescere in charitate, vel in iure ad gloriam. 585.1.B. non quia habeant gratiam per operationem consummatam. 585.2.C. sed quoad intentionem. E. Habent charitatem perfectam, essentialiter. 586.1.B. non tamen accidentaliter quoad statum, sed quoad intentionem. 1.B
7 Non sunt in statu satisfaciendi, sed satisfaciendi. 686.1.C
8 Non possunt de congruo aliquod mereri pertinens ad suam liberationem. 590.2.B
9 Pro nobis orant, aliquidq. nobis mereri de congruo aut impetrare possunt. 586.2.E
10 Sunt in termino gratiae non gloriae. 587.1.C
11 Sunt certe de sua praesenti iustitia, & futura aeterna salute. 588.1.A. non intuitiue cognoscendo se, & omnia, qua in se habent. B. quomodo autem id sciant. 588.1.D
12 Habent spem de sua futura beatitudine, non obstant certitudine illam consequendi. 589.1.B. non tamen conuenientiam cum timore. ibid. 2.B.
13 Carent omni culpa mortali. 583.2.C. contra varios hereticos. 583.1.B. carent item peccato originali. 583.2.C. nec non veniali. D. non autem pena reatu. ibid.

PVRG. POEN.

- 1 Purgatorij poena est voluntaria. 570.1.A
2 Purgatorij poena sensus quid comprehendat sub se. 570.2.B
3 Tristitia animarum purgatorij ex dilatione beatitudinis est actus supernaturalis. 571.2.B. & dolor ex verme conscientiae. C
4 Penam sensus purgatorij esse a vero igne non est de fide. 572.1.E. est tamen certum intra latitudinem opinionis theologicae. 2.C
5 Nec dicit omnes penas huius vitae. 578.2.C
6 An minima poena purgatorij excedat maximam huius vitae. 578.1.C.

Poenasensuum.

Poenasensuum.

- 7 Poena sensus non remittitur paulatim. 581.1.D. & seq.
8 Ex ordinaria Dei lege anime ante finitam purgationem non exeunt de Purgatorio. 582.1.C. aliquando tamen in hac lege dispensatur. 552.1.E. & tunc poena non interrumpitur. 582.1.B
9 Poena damni excedit omnes penas huius vitae. 581.2.B. & seq. magis tamen ob gradus gloriae amissos quam ob dilationem beatitudinis. Poena damni
10 Poena damni excedit penam sensus. 579.1.D
11 Poena damni animarum purgatorij de dilatione beatitudinis in dies remittitur. 697.1.B. non tamen de gradibus gloriae amissis. ibid. D
12 Poena purgatorij est temporalis. 580.1.A.B. nec durabit ultra diem iudicij. ibid. 1.C. Eius remissio.
13 Poena purg. non est equalis in omnibus animabus. 580.2.B. etiam seclusis suffragiis Ecclesiae. ibid. 2.E.
14 Positum assignari terminum durationis poena purgatorij. 581.1.A
15 Poena purgatorij non infligitur per daemones tanquam per gatorij daemones. Poena purgatorij daemones.

RELIGIO.

1 Non est vnus simplex habitus. 82.1.D

RELIGIOSVS.

1 Religiosi sancti Benedicti tenentur singulis mensibus confiteri. 479.1.E. an sub culpa. 479.1.E

Remissio peccati.

- 1 Potest Deus de absoluta potentia culpam remittere sine actu peccatoris conferendo ei alia bona. 99.1.E
2 Possit Deus peccatum sine infusione habitualis domi per aliquem actum remittere. 110.2.E. que non esset perfecta peccati remissio. & quomodo. 101.1.A.
3 Qui actus sufficere possint ex parte hominis, ad hanc remissionem. 116.1.D
4 Homini in puris naturalibus peccanti, possit peccatum remitti sine gratia, vel actu supernaturali. 102.1.C
5 Per solam orationem, vel alia bona opera sine penitentia, vel amore non potest homo veniam obtinere. 9.1.B. & seq.
6 Probabile est non implicare contradictionem peccatum remitti sine physica mutatione peccatoris. 104.2.D
7 Remissio mortali culpa, de lege remittitur aeterna poena. 116.2.C.D
8 Peccatum non remittitur per non imputationem. 108.1.D. errores contrarij reselluntur. 107.1.E. Quid autem sit non imputari, & quomodo contingat. 107.1.D
9 Secundum legem ordinariam vnus peccatum mortale non potest sine alio remitti. 115.1.A. potest tamen de potentia absoluta. 115.1.E. etiam per veram contritionem. 116.1.E.
10 Deum obliuisci peccatorum quid significet in Scriptur. 157.1.E.
11 Culpa remissa nunquam redeunt formaliter, & in se per subsequenta peccata. 154.1.E. imo nec vlla poena. 156.1.D. licet de potentia absoluta potuisset ita remitti, vt per subsequens peccatum rediret. 117.1.B. & C
12 Remissio venialis est beneficium gratiae. 161.2.D.E. & seq. imo ad illam necessaria est gratia sanctificans. 128.2.B. Remissio peccati venialis.
13 Remissio hac de potentia ordinaria non obtinetur ex opere operantis sine infusione, vel augmento gratiae. 132.1.A. Ex opere operantis.
14 Remissionem venialis quomodo possit homo consequi infusione gratiae. 129.2.D
15 Veniale non tollitur semper cum mortale remittitur. 131.1.C
16 Ad remissionem venialis quomodo concurrat gratia sanctificans quando cum mortali remittitur, & an hac gratis, vel ex iustitia fiat. 132.2.B
17 Veniale vt per se solum remittatur supponit in persona gratiam. 131.2.E
18 Ad

Index Tomi IV.

- 7 Ad venialia tollenda sufficit contritio, non est tamen necessaria. 132. 1. B. nec aliquam intensiorem requirit, sed oppositionem. 134. 2. E.
- 8 Amor Dei super omnia etiam remissus per se potest venialia remittere absque formali penitentia. 135. 1. B. modo virtualiter ad illa se extendat. C.
- 9 Per attritionem remittuntur illa venialia, quae ipsa detestatur. 135. 2. D. etiam sine imperio charitatis, & sine sacramento. 135. 2. E. dummodo ipsa supernaturalis sit. 136. 1. C. non tamen refert quod sit remissa. 136. 2. D.
- 10 Propositum absolutum non committendi simile veniale est sufficiens dispositio ad eius remissionem. 137. 1. B. nec non actus virtutis illi contrarius modo sit actus supernaturalis. 137. 1. D.
- 11 Actus non meretur venialis peccati remissionem, nisi in illum finem referatur, aut cum illo effectu habeat proportionem. 137. 1. D.

Remissio
post hanc
vitam.

- 12 Veniale non remittitur ante mortem per gratiam finalem. 138. 2. B. unde potest remitti post hanc vitam. 138. 2. D. non successione temporis, quo anima purgatur. 139. 1. A. sed in instanti mortis. 2. B.
- 13 Veniale post hanc vitam non remittitur per extrinsecam Dei condonationem. 139. 1. E. nec propter praecedentia merita à Deo acceptata ad illum finem. 139. 2. B. sed per ferventem actum amoris, & contritionis. 139. 2. E. illi tamen actus non concurrunt, ut meritum de condigno ad illum effectum. 140. 1. B. nec de congruo.

Remissio
ex opere operato.

- 14 Remissio venialis simul cum mortali fit saepe ex opere operato per sacramenta. 142. 2. E. & seq.
- 15 Veniale per se potest remitti ex opere operato per omnia sacramenta. 143. 1. B. absque motu voluntatis ad id sufficientem. 144. 1. D. quomodo hoc locum habeat in sacramento penitentiae. 136. 1. E.
- 16 Per baptismum, & Extremam unctionem auferuntur omnia venialia, quibus homo non est actualiter affectus. 245. 1. E. non tamen per alia sacramenta. *ibid.* Quae per Confessionem auferantur. 136. 2. B.
- 17 Nullum est sacramentale in Ecclesia institutum ad tollendas culpas veniales ex opere operato. 146. 2. D. & seq.
- 18 Non potest Ecclesia signum sensibile instituire, quod ex opere operato venialia tollat. 147. 2. D. licet potuerit Christus eam potestatem dare. 148. 1. A.

RESTITUTIO.

- 1 Qui alteri damnum intulit, tenetur illud rescire quantum potest ex bonis eiusdem ordinis. 190. 2. E.
- 2 Discrimen inter restitutionem Deo, & homini faciendam. 199. 2. B.
- 3 In aliquo casu potest quis obligari ad statim restituendum Deo famam vel honorem. 200. 1. D.

SACRAMENTVM.

- 1 Quae ratio in sac. partes assignentur. 244. 2. B.
- 2 Sacramentum per se institutum ad actualis peccati remissionem, per se etiam requirit motum contra illud ad dignam receptionem. 223. 2. E.

Satisfactio.

- 1 Discrimen inter satisfactionem Deo, & homini exhibendam. 45. 2. E.
- 2 Per quot actus exerceri possit exterior satisfactio. 71. 2. E.
- 3 Opus bonum in mortali factum adueniente gratia non renunciat ad effectum satisfaciendi. 485. 2. D. potest tamen effectus ex illo relictus, ad hoc valere, voluntarie acceptatus, & Deo in satisfactionem oblatus. 542. 1. C.
- 4 Satisfactio est exhibenda per opus liberum. 486. 2. E. C. & moraliter bonum. 487. 1. C. & aliquo modo supernaturali. 488. 1. B. licet non procedat ex formali voluntate satisfaciendi. *ibid.*
- 5 Potest exhiberi per opus preceptum. 488. 1. B.
- 6 Quomodo per idem opus duplici debito satisfieri possit. 545. 1. E.

- 7 Quae voluntas satisfaciendi, pro se an pro alio magis satisfactoria sit. 598. 1. D.
- 8 Opus humanum est satisfactor. quatenus penale. 490. 1. A. quomodo illa penitas pensari debeat. 409. 2. C.
- 9 Quomodo omnia opera satisfactoria ad ieiunium, elemosynam, & orationem reducantur. 490. 2. E.
- 10 Opera penalia ex gratia facta, habent proportionem ad satisfaciendum, seclusa promissione Dei. 493. 2. D. ut autem haec satisfactio sit infallibilis, necessaria est Dei promissio. 493. 2. E.
- 11 Potest iustus habere superabundantes satisfactiones aliis fidelibus non applicatas. 628. 1. C.
- 12 Per opus internum, vel per sumptum, vel simul cum externo exhiberi potest. 489. 1. A. per externum potest satisfactio augeri. *ibid.* 1. B.
- 13 Diversa peccata per idem opus compensari possunt. 491. 1. D. licet in ratione medicinae, diuersa opera possint. E.
- 14 Pena extrinsecus illata propter Deum voluntarie accepta, est satisfactoria. 492. 1. B. eo magis, quo pena maior, & persona innocenter fuerit. 491. 1. D. etiam si ad illum finem pena illa non sit à Deo immissa. 492. 1. A.
- 15 An finito interiori actu, finiatur satisfactio. 493. 1. A.
- 16 Cum Deus iustum propter peccatum puniat; non statim liberat illum à tota pena purgatorij, illi peccato debita. 492. 2. E.
- 17 Ad propriam satisfactioem requiritur gratia viatorum. *ibid.*
- 18 Nullus actus peccatoris ex natura sua est sufficiens satisfactio pro iniuria Deo facta. 190. 2. C. pro peccato

- 19 Homo gratia adiutus potest Deo satisfacere de congruo pro iniuria ei facta, & ad id tenetur. 190. 2. D.
- 20 Non potest vnus pro culpa alterius satisfacere, sed auxiliium, quo se disponat, imperare. 609. 1. C.
- 21 Non tenetur homo lege naturali satisfactionem in hac vita pro pena temporali exhibere. 210. 1. E. potest tamen ad actus penitentiae obligari, ut sunt media necessaria ad praeservandum à culpa, B. vel ad excitandum actum contritionis. C.
- 22 Potest quis satisfacere pro pena vni peccato debita, non satisfaciendo pro alia. 62. 1. A.
- 23 Decedens in mortali, non potest satis pati in alia vita pro pena ex peccatis remissis relicta. 486. 1. E.
- 24 Existens in peccato non potest satisfacere pro pena temporalis peccatis debita. 302. 2. C. etiam veniali. 485. 2. B.
- 25 Per nostra opera satisfacimus Deo de condigno pro pena purgatorij. 494. 1. E. non pro pena accidentali, & extraordinaria. 494. 2. C.
- 26 Ex opere operantis non est alia via ad consequendam remissionem pena praeterquam digna satisfactio. 496. 1. B. & seq.

SATISF. SACR.

- 1 Satisfactio non concurret per se immediate ad primam gratiam in sacramento penitentiae. 69. 1. B.
- 2 Iure antiquo non liceat confessori penitentiam ab alio inunctam mutare. 357. 1. C. nisi in priori sententia manifestum perspicieret errorem. D.
- 3 Confessor potest imponere aliquam satisfactionem. 496. 1. E. imo & tenetur per se loquendo. 498. 1. A. Non tamen semper, maxime sub precepto. *ibid.* B. & seq.
- 4 Satisfactio virtute clauium imposta, est pro sacramento. 496. 2. B. integralis. *ibid.* D. non essentialis. D.
- 5 Satisfactio hac habet aliquem effectum ex opere operato. 497. 1. B. quis ille sit. 1. C.
- 6 Non habet hunc effectum antequam in re exhibeatur, quod si impletur ante absolutionem, non habet hunc effectum donec sacram. perficiatur. 498. 1. B.
- 7 Tollit totum reatum, si sit proportionata, & non alia. 498. 1. D.
- 8 Ante, & post absolutionem imponi potest, consultius tamen ante. 499. 1. E. 9. *illam*

Index Tomi IV.

- 9 Illam debet imponere confessor ex arbitrio prudenti. 499.
 1. B. quod ex peccatorum gravitate, & penitentis dispositi
 alijq; circumst. sumi debet. 500. 1. D. E.
- 10 Satisf. equalis reatu pec. consistit in individuo. 500. 2. D.
- 11 In satisfact. debet imponi opus habens omnes condiciones,
 que in opere satisf. requiruntur. 501. 1. E.
- 12 Potest esse internum licet externum sit magis accommoda-
 tum. 501. 1. E. non oportet tamen esse orationem, ieiunium,
 & eleemosynam. 501. 2. B.
- 13 Propter publicam peccata potest imponi penitentia publica.
 501. 1. C. absque sigilli fractione. D.
- 14 Potest imponi opus, alias precept. 502. 1. A. si autem confessor
 nihil explicet, intelligitur opus non preceptum imponere. B.
- 15 Recitans rosarium tempore, quo ex obligatione missam aud-
 it, implet penitentiam. 502. 1. C.
- 16 Potest confessor penitentem obligare, vt penitentiam im-
 positam acceptet. 502. 2. B. que obligatio est ex suo genere
 sub mortali. 2. E.
- 17 Quando teneatur penitens penam acceptare. 502. 2. C.
- 18 Confessor per se aliquando non potest obligare penit. vt an-
 te absolutionem satisfact. impleat. 503. 2. C. nisi per mo-
 dum medici iudicet necess. ibid. D.
- 19 Per satisf. in statu peccati mortalis exhibitam impletur hec
 obligatio. 503. 1. B. non habet tamen effectum, durante il-
 lo statu. C. sed reced. fiction. 504. 2. C.
- 20 Implens pan. in pec. mort. quomodo pec. 505. 1. B.
- 21 Penitens non potest sine confessoris voluntate expressa pa-
 nitentiam per alium implere. 505. 1. C. ex illa potest, habe-
 bitque effectum. 505. 2. B.
- 22 Idem sacerdos potest penitentiam a se impostam mutare.
 506. 1. A. & alius a qualis. ibidem. 1. D. etiam in mitiorem.
 506. 2. D. & superior. 507. 1. A. non tamen extra sacramen-
 tale iudicium, nisi per indulg. concessionem. ibidem. B.
- 23 Qui bona fide existimat sufficienter pro peccatis satisfecisse
 tenetur penitentiam impostam implere, vt medicinam
 non vt satisfactionem. 507. 2. C.
- 24 Penitentia imposta a superiore de reservatis, non potest ab
 inferiori mutari. 508. 1. A. B.
- 25 Obligatio, illam implendi tollitur per quamcumque remis-
 sionem pena. pro illis peccatis debite. 639. 1. C. ex alio tamen
 capite nullus fere obligatione implendi illam, liberatur.
 547. 2. C.
- 26 Potestas relaxandi penas peccatorum coram Deo, & pa-
 nitentias inuincas eadem. 639. 2. B.
- 27 Qui facit quod in se est, ad lucrandam indulgentiam non ex
 iusta causa concessam, non liberatur obligatione implendi
 penit. inuincam. 707. 1. E. excusatur tamen ex bona fide.
 ibid.
- SCRIPTURA SACRA.
- 2 Regula Chrys. pro parab. interpretandi. 755. 1. B.
- Sigillum.
- 1 Confessor teneatur seruare secretum confessionis. 433. 1. E.
 semper & sine vlla exceptione. 434. 1. D. E. etiam si reuelatio
 futura sit vitis pan. 435. 2. D. aut confessori ad quem-
 cumque honestum finem. ibid. E.
- 2 Sigilli obligatio maxime pertinet ad confessorem, & supe-
 riorem a quo petitur licentia absoluedi a reservatis. 440.
 1. D. Interuincium. 440. 1. B. Consiliarium. C. & qui sur-
 rine confessionem alterius audit. 440. 2. E. vel etiam sine
 culpa. 441. 1. B. 443. 1. E. imo & ad illum, cui confessor,
 vel inique, vel de licentia penitentis confessionem reuelat.
 442. 2. E.
- 3 Superior interrogare licite non potest de persona pro qua fa-
 cult. ad absoluendum a reseru. petitur. 496. 1. C.
- 4 Sigillo tenetur superior, coram quo compar. penit. sub illo
 onere iam absoluitur. 412. 1. D. 414. 2. B.
- 5 Penitens non obligatur sigillo ad ea, que confessor illi com-
 mitit. 440. 1. B.
- 6 Sigilli obligatio est veluti intrinseca, & connatur. alis sa-
 cramento penitentiae. 434. 2. C.
- 7 Sigillum ex genere suo obligat sub mortali. 435. 1. A.
- 8 Oritur ex sola, ac propria confessione sacramentali. 436. 1.
 D. vel ex ea, qua tali intentione fit purato sacerdoti. 4. 6.
 2. B. non ex facto laico vt sic, etiam sacramentali putata.
 436. 2. E.
- 9 Oritur ex confessione audita voluntarie a confessore, ab-
 que intentione perficiendi sacramentum. 436. 2. E.
- 10 Non oritur ex iure humano positum, neque ex puro natu-
 rali. 434. 2. B.
- 11 Oritur ex confessione facta sacerdoti non habenti iurisdic-
 tionem. 436. 2. E. vt iusq; scientia, nisi defectus interue-
 niat, modo confessio fiat in ordine ad sacramentum, cum
 spe iurisdictionis. 437. 1. A.
- 12 Vt obliget, non est necesse, vt confessio cum omnibus condi-
 tionibus ad absolutionem requisitis fiat. 437. 2. D. imo ne-
 que cum intentione recipiendi absolutionem. 437. 1. E. ne-
 que integre. C.
- 13 Sigilli materia gravis est, peccatum etiam ve male. 438. 1. B. imo circumstantia, & obiecta peccatorum. ibid. 1. E. et-
 iam futurorum. 443. 2. C.
- 14 Omnia, que dicuntur ad declarandum peccatum, sunt
 materia sigilli. 273. 1. B.
- 15 Peccata publica, vt in confessione cognita cadunt sub sigil-
 lum. 439. 1. B. Quomodo autem confessor loqui possit de his
 peccatis. 439. 2. B.
- 16 Non est contra sigillum, ea tantum dicere, que sunt de ge-
 nerali ratione confessionis. 439. 2. D.
- 17 Que concomitantur dicuntur, non pertinentia ad accusa-
 tionem, non cadunt sub sigillum. 440. 1. A.
- 18 Sub sigillo tenetur confessor absoluta confessione non loqui
 de rebus eius cum penitente, absque eius facultate. 441. 2. C.
 A. quomodo id faciet ad suppleendum defectum in ea com-
 missum. 259. 1. E.
- 19 Si plures confessionem audierunt, non possunt inter se de
 rebus eius loqui. 441. 1. C.
- 20 Si penitens extra confessionem dicat, quod in confessione
 dixerat, vt sic non cadit sub sigillum. 441. 2. E.
- 21 Potest confessor de rebus in confess. auditis, de penit. licen-
 tia loqui. 442. 1. A. satis expressa. 443. 2. E. & spontanea.
 ibid.
- 22 Discrimen inter reuelationem extra confessionem, & li-
 centiam penitentis. 442. 1. E.
- 23 Sigillum etiam indirecte obseruandum. 444. 1. B.
- 24 Confessor dicens non absoluisse penitentem, indirecte vio-
 lat sigillum. ibid. etiam interrogatus, quomodo autem
 tunc debeat respondere, etiam aliis interrogatiombus.
 445. 1. C.
- 25 Sigillum etiam factis est seruandum. 444. 1. E.
- 26 Sigillum indirecte violat parochus publice aliquod sacra-
 mentum negans alicui indispotio ex sola notitia confessio-
 nis. 444. 2. B.
- 27 Sacerdos in oculo vitans excommunicatum ex sola sci-
 entia confessionis cognitum indirecte violat sigillum. 441.
 2. D. ibid. 2. E.
- 28 Non potest quis vti notitia confessionis cum periculo reu-
 lationis eius. 445. 2. D.
- 29 Non potest imponi penitentia publica in confessione, nisi
 ex spontanea acceptatione penit. 445. 1. E.
- 30 Confessor, qui potest auferre occasionem peccati penitentis,
 cum suspitione aliorum, non potest id facere sine voluntate
 eius. 446. 1. C. imo nec cum suspitione eius solius. 446. 1. E.
- 31 Non licet sacerdoti propter damnum vitandum aliquid fa-
 cere, cum indirecta reuelatione penitent. 446. 2. D.
- 32 Non potest negari suffragium propter notitiam confessionis
 447. 2. E.

Index Tomi IV.

- Spes. 39 Quam penam incurrat sigillum violans. 448.1.C.
 Spes, Vnde verb. Fides.
- STVPRVM.
- 1 Qui virginem deflorat, moraliter tenetur circumstantiam illam aperire. 302.1.D.
- Suffragium.
- 1 Inter fideles esse communicationem bonorum operum, est fidei dogma. 590.2.B.
- 2 Fideles possunt se ad invicem iuvare ad satisfaciendum pro pena temporali. 591.1.B. panam pro alio solvendo. 593.1.E.
- 3 Opus penale, vt satisfactorium potest alteri communicari.
- 4 Qui pro alio satisfacit, se priuat fructu illius operis, vt satisfactorij.
- 7 Opus satisfactorium aquè valet ad remissionem pœne pro alio, ac pro se oblatum.
- 6 In suffragio duo consideranda.
- 7 Suffragij valor est de condigno etiam pro defunctis oblatum. 607.2.B. 676.1.D. 607.2.E.
- 8 Discrimen inter publica & privata suffragia. 612.1.E. & seq.
- 9 Opus externum nudum, an alteri possit prodesse ad satisfaciendum. 631.1.E. 615.1.B.
- 10 Opus subditi sine illius voluntate non potest per superiorem alteri applicari. 616.1.E.
- 11 Suffragium oblatum pro incapaci illius, reponitur in thesauro Ecclesie. 616.2.D.E.
- 12 Virtus ad impetrandam culpæ remissionem nomine Ecclesie non est indulgentia, neque actus clauium. 635.1.E.
- 13 Quilibet potest satisfacere pro peccatis alienis iam remissis, non pro committendis. 636.1.A.
- 14 Quid sit admittere religiosos alios fideles ad communicationem meritorum, & operum suorum. 665.1.C. D. & qui fructus inde fidelibus proveniat. 667.1.E. & seq.
- 15 Vnum suffragium pro pluribus oblatum, non habet in singulis tantum valorem, ac si pro vno solo offerretur. 609.1.C.
- 16 Suffragia offerri possunt pro viventibus. 596.2.B.
- 17 Suffragium prodest etiam nihil scienti. 599.1.D. & potest pro se satisfacere.
- 18 Suffragia prodesse defunctis est de fide. 600.2.B. non beatis. 601.2.A. licet ex nostris operibus aliqua accidentalis gloria obiective illis possit accrescere. 601.2.C. damnatis ad nihil profunt. 601.2.D. neque pueris ibid. Limbi. 603.1.D. sed solis annabus purgatorij, etiam ad remissionem totius pœne 603.1.B. Quomodo autem profuerint Patribus in sinu abrahe. 603.1.E.
- 19 Suffragia defunctis profunt secundum totum suum valorem. 608.2.D.
- 20 Suffragia in genere omnibus in Purgatorio existentibus prodesse possunt. 609.1.C.
- 21 Suffragia illi soli profunt de condigno, cui ex intentione offerentis applicantur. 616.1.C. illique soli directe impetrant. 616.1.D.
- 22 Suffragium quibus, & quomodo indirectè profuit. 616.2.B.
- 23 Suffragia viventium non possunt valere defunctis de condigno ad aliquam consolationem, vel bonum motum internum recipiendum. 603.1.A. An vero hoc de congruo illis impetrari possit. 607.1.A.
- 24 Suffragium pro alio offerens, debet intendere illi suffragari. 616.1.C.
- 25 Suffragium offerens, vt fructuosum sit, debet esse in gratia. 611.1.B. & facere opus proportionatum ad satisfaciendum, vt est à tali operante. 612.2.D.
- 26 Suffragium oblatum à pravo ministro nomine Ecclesie non habet effectum in ratione satisf. 611.2.D.
- 27 Suffragium pro existente in peccato, non habet effectum in illo recedente fictione. 610.1.D.
- 28 Suffragium non acceptatur pro non habente reatum pœne, vt postea illi valeat, si peccet. 610.1.B.
- 29 Proprium suffragium satisfactorium requirit in eo pro quo offertur, statum gratie, & culpam remissam pro cuius reatu tollendo sit suffragium. 609.2.B.

THESAURVS ECCLESIE.

- 1 In Ecclesia est thesaurus proprie constans ex Christi merito, & satisfactione. 654.1.B. infinitus 1.E. spiritalis, & moralis. 654.2.D.
- 2 Constat item meritum sanctorum. 656.2.A. & satisfactionibus. 657.1.E.
- 3 Thesaurus vt constans satisfactionibus sanctorum, deseruit ad indulgentias. 659.1.A. licet non sit ad illas simpliciter necessarius. 664.1.C. 664.2.C. & seq. an vero possint alia via dispensari. 666.1.E.
- 4 In veteri Ecclesia fuit potestas thesaurum dispensandi. 659.1.C.
- 5 Indulgentiarum efficacia pendet ex thesauro, saltem, vt constante Christi merito, & satisf. 661.1.E. & seq.
- 6 Non tantum per indulgentias, sed etiam per sacramenta remissio fit ex Christi satisfactione. 661.2.D.
- 7 Remissio pœne temporalis facta sine satisfactione nostrâ, semper fit per applicationem satisfactionis Christi. 652.1.E.
- 8 Semper in Eccl. concessæ sunt indulg. ex thes. 663.1.C.
- 9 Thesaurus non est necessarius ad remissionem externarum pœn. ibid. D. neque ad absolutionem à censurâ.
- 10 Quæ satisfactiones applicentur per indulg. quando intentio concedentis determinata non est. 664.1.E.
- 11 Merita sanctorum non conferunt vt maior concedatur indulgentia, quam causa deposcat. 665.2.B.
- 12 Thesaurus, vt constans Christi merito alius modis quam per indulgentias dispensatur. 665.2.D.
- 13 Nulla priuat a persona, aut fidelium congregatio, potest priuatim congregare thesaurum. 665.1.C. ibid.

TIMOR.

- 1 Dupliciter potest quis operari ex timore. 661.1.B.
- 2 Operari, vel penitere ex timore, vt ex occasione excitante optimum est. 66.1.B. & seq. item vt ex sine proximo, non excludendo finem. vlt. 66.2.C.
- 3 Timor gehennæ est actus bonus. 65.2.A. & seq.

VERECUNDIA.

- 1 Non est virtus simpliciter. 79.1.E.

VIRGINITAS.

- 1 Non est virtus distincta à virtute Cast. 172.2.B. vnde vt virt. per pœn. restituitur. ibidem. C. D. licet scilicet ad materiam carnalis integritatem non restituitur. ibidem. D.

VIRTUS.

- 1 Quilibet virtus sicut odio habet quodlibet malum sibi contrarium, multo magis diligit contrarium bonum. 20.1.D. Acquisita per pœn. moral. vt sic non amittitur, nisi quatenus est illi contrarium. 166.1.A.

500tes Jerr Paderb. 1637.

FINIS.